Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 74/2004,

annettu 13 päivänä tammikuuta 2004,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa

(EYVL L 12, 17.1.2004, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2143/2004, annettu 13 päivänä joulukuuta 2004	L 370	1	17.12.2004

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 107, 28.4.2005, s. 44 (2143/2004)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 74/2004,

annettu 13 päivänä tammikuuta 2004,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoaantavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. **Aloittaminen**

(1) Komissio ilmoitti 18 päivänä joulukuuta 2002*Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([2]), jäljempänä ’menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus’, tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta, joka koski Intiasta peräisin olevien puhtaista puuvillakuiduista tai tekokuitujen tai pellavan kanssa siten, että pellava ei ole pääasiallinen kuitu, sekoitetuista puuvillakuiduista valmistettujen valkaistujen, värjättyjen tai painettujen vuodeliinavaatteiden, jäljempänä ’puuvillan tyyppiset vuodeliinavaatteet’, tuontia yhteisöön, ja pani vireille tutkimuksen.

(2) Menettely aloitettiin sen jälkeen, kun EY:n puuvilla- ja liitännäistekstiiliteollisuuden komitea (Eurocoton), jäljempänä ’valituksen tekijä’, teki marraskuussa 2002 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 25 prosenttia puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden yhteisön koko tuotannosta. Valituksessa esitetty alustava näyttö kyseisen tuotteen tukemisesta ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi oikeuttamaan tukien vastaisen menettelyn aloittamisen.

(3) Ennen menettelyn aloittamista komissio ilmoitti asetuksen (EY) N:o 2026/97, jäljempänä ’perusasetus’, 10 artiklan 9 kohdan mukaisesti Intian viranomaisille saaneensa asianmukaisesti todisteilla vahvistetun valituksen, jossa väitetään, että Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuettu tuonti aiheuttaa merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Kyseisiä viranomaisia kehotettiin aloittamaan neuvottelut valituksen sisällön selvittämiseksi ja molemminpuolisesti tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Neuvottelut Intian viranomaisten kanssa käytiin komission päätoimipaikassa Brysselissä, eivätkä Intian viranomaiset esittäneet niissä sellaista vakuuttavaa näyttöä, jolla valituksessa esitetyt väitteet voitaisiin kumota. Huomautukset, joita Intian viranomaiset esittivät valitukseen sisältyneiden tuonnin tukemista ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta huomattavaa vahinkoa koskevien väitteiden johdosta, otettiin kuitenkin asianmukaisesti huomioon.

(4) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta niille vientiä harjoittaville tuottajille ja tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä niitä edustaville järjestöille, asianomaisen viejämaan edustajille, valituksen tekijälle ja muille yhteisön tuottajille, tiedossa oleville tuottajien järjestöille sekä tiedossa

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1973/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 4).
([2]) EYVL C 316, 18.12.2002, s. 10.

▼B

oleville käyttäjille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(5) Väitettiin, että valituksen tekopäivästä menettelyn aloittamispäivään kului yli 45 päivää. Perusasetuksen 10 artiklan 13 kohdan mukaisesti valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun se on lähetetty komissiolle kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on antanut vastaanottoilmoituksen. Vastaanottoilmoitus annettiin torstaina 31 päivänä lokakuuta 2002. Koska perjantai 1 päivä marraskuuta oli yleinen lomapäivä, ensimmäinen työpäivä sen jälkeen, kun komissio antoi vastaanottoilmoituksen, oli maanantai 4 päivä marraskuuta 2002. Sen vuoksi 4 päivää marraskuuta 2002 on pidettävä valituksen tekopäivänä. Menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus julkaistiin 18 päivänä joulukuuta 2002, joka on selvästi valituksen tekemisestä laskettavan 45 päivän määräajan puitteissa. Menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus julkaistiin perusasetuksen 10 artiklan 13 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa

2. **Otanta**

INTIASSA OLEVIEN VIEJIEN/TUOTTAJIEN OTANTA

Yleistä

(6) Koska intialaisten viejien määrä on huomattava, komissio päätti soveltaa otantamenetelmää perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti.

(7) Jotta komissio voi valita otoksen, viejiä ja niiden edustajia pyydettiin perusasetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittautumaan kolmen menettelyn aloittamista seuraavan viikon kuluessa ja antamaan perustiedot viennin ja kotimaan myynnin liikevaihdostaan, tietyistä erityistukijärjestelmistä sekä niihin etuyhteydessä olevien yritysten nimet ja tiedot niiden toiminnasta. Komissio otti myös yhteyttä Intian viranomaisiin.

Otoksen alustava valinta

(8) Yli kahdeksankymmentä yritystä ilmoittautui, antoi pyydetyt tiedot kolmen viikon kuluessa ja oli vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Näitä yrityksiä pidettiin yhteistyössä toimivina ja ne otettiin huomioon otoksen valinnassa. Kyseiset yritykset edustivat yli 90:tä prosenttia Intian koko viennistä yhteisöön.

(9) Yrityksille, joita ei otettu lopulliseen otokseen, ilmoitettiin, että niiden viennin osalta tukien vastaiset tullit määritetään perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti, eli tulli ei saa ylittää näytteeseen valittujen yritysten osalta määritetyn tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän painotettua keskiarvoa.

(10) Niitä yrityksiä, jotka eivät ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, pidettiin yhteistyöstä kieltäytyvinä yrityksinä.

Otoksen valinta

(11) Otos perustui perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti viennin sellaiseen suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Tämän perusteella otokseen valittiin kahdeksan vientiä harjoittavaa tuottajaa (sekä kolme etuyhteydessä olevaa yritystä) yhteistyössä yritysten edustajien, viejien ammattijärjestön (Texprocil) ja Intian viranomaisten kanssa. Tämä otos edusti 55:tä prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen Intiasta peräisin olevasta viennistä yhteisöön.

(12) Otokseen valituille yrityksille, jotka toimivat tutkimuksen yhteydessä täysin yhteistyössä, on laskettu yksilöllinen tukimarginaali ja määrätty yksilöllinen tulli.

▼B

Otokseen kuulumattomien yritysten yksilöllinen tarkastelu

(13) Kaksikymmentäyksi otokseen kuulumatonta yhteistyössä toiminutta yritystä pyysi yksilöllisten tukimarginaalien laskemista. Perusasetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti niiden pyyntöjä ei voitu hyväksyä nykyisessä tutkimuksessa, koska viejiä oli niin paljon, että yksilölliset tarkastelut olisivat hankaloittaneet tehtävää kohtuuttomasti ja estäneet tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin. Kyseessä oleville kahdellekymmenelleyhdelle yritykselle ilmoitettiin asiasta.

YHTEISÖN TUOTTAJIEN OTANTA

(14) Ottaen huomioon, että suuri määrä yhteisön tuottajia tuki valitusta, komissio ilmoitti perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa aikomuksestaan valita yhteisön tuottajia koskevan otoksen, joka perustuu yhteisön tuotannonalan suurimpaan edustavaan tuotantomäärään ja myyntiin, jotka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Tämän vuoksi komissio pyysi yrityksiä toimittamaan tietoja samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä.

(15) Saatujen vastausten perusteella komissio valitsi viisi yritystä kolmessa jäsenvaltiossa. Valinnassa otettiin huomioon tuotanto ja myyntimäärät edustavimman markkinakoon kattamiseksi.

(16) Kaksi näistä viidestä pienimpien joukkoon kuuluneesta yrityksestä ei pystynyt toimittamaan täydellistä luetteloa kaikista tutkimusajanjaksolla etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneista liiketoimista, ja sen vuoksi niiden katsotaan toimineen vain osittain yhteistyössä.

3. **Tutkimus**

(17) Useat asianomaisen maan vientiä harjoittavat tuottajat sekä yhteisön tuottajat, yhteisön käyttäjät ja tuojat esittivät kantansa kirjallisesti. Kaikille osapuolille, jotka olivat sitä asetetun määräajan kuluessa pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä, annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

(18) Kyselylomakevastaukset saatiin viideltä valituksen tehneeltä otokseen kuuluneelta yhteisön tuottajalta, kahdeksan vientiä harjoittavan tuottajan edustavalta otokselta (sekä kolmelta etuyhteydessä olevalta yritykseltä) Intiassa ja yhdeltä yhteisön etuyhteydettömältä tuojalta.

(19) Komissio hankki ja tarkisti kaikki tukien, vahingon, syy-yhteyden ja yhteisön edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Yhteisön tuottajat:

— Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co. KG, Saksa,

— Descamps SA, Ranska,

— Gabel industria tessile SpA, Italia,

— Vanderschooten SA, Ranska,

— Vincenzo Zucchi SpA, Italia;

Etuyhteydettömät yhteisön tuojat:

— Richard Haworth, Yhdistynyt kuningaskunta;

Intialaiset viejät/tuottajat:

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai,

— Brijmohan Purusottamdas, Mumbai,

— Divya Textiles, Mumbai,

▼B

— Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad (etuyhteydessä yritykseen Texcellence Overseas),

— Mahalaxmi Exports, Ahmedabad,

— Nowrosjee Wadia & Sons, Mumbai (etuyhteydessä yritykseen The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.),

— N. W. Exports Limited, Mumbai (etuyhteydessä yritykseen The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.),

— Pasupati Fabrics, New Delhi,

— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai,

— Texcellence Overseas, Mumbai,

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbai.

(20) Tukia ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2001 ja 30 päivän syyskuuta 2002 välisen ajanjakson, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

(21) Koska oli tarpeen tarkastella edelleen tiettyjä tukiin, vahinkoon, syy-yhteyteen ja yhteisön etuun liittyviä näkökohtia, Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden osalta ei otettu käyttöön väliaikaisia tukien vastaisia toimenpiteitä.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(22) Tarkasteltavana oleva tuote ovat tietyt Intiasta peräisin olevat puhtaista puuvillakuiduista tai tekokuitujen tai pellavan kanssa siten, että pellava ei ole pääasiallinen kuitu, sekoitetuista puuvillakuiduista valmistetut vuodeliinavaatteet valkaistuina, värjättyinä tai painettuina. Tuote luokitellaan CN koodeihin ex 6302 21 00 (Taric-koodi 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-koodi 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (Taric-koodi 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (Taric-koodi 6302 31 90 90) and ex 6302 32 90 (Taric-koodi 6302 32 90 19). Vuodeliinavaatteisiin kuuluvat lakanat, pussilakanat ja tyynynpäälliset, jotka on pakattu myyntiä varten joko erikseen tai sarjoiksi. Kaikki tuotetyypit ovat fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan samanlaisia. Niitä pidetään tämän vuoksi yhtenä ainoana tuotteena.

2. **Samankaltainen tuote**

(23) Todettiin, että Intiassa valmistetulla ja Intian kotimarkkinoilla myytävällä tuotteella ja Intiasta yhteisöön vietävällä tuotteella sekä yhteisön tuottajien yhteisössä valmistamalla ja myymällä tuotteella on periaatteessa samat fyysiset ominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset, joten niitä on tarkasteltava perusasetuksen 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

C. **TUKI**

1. **Johdanto**

(24) Komissio tutki valitukseen sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavaa kuutta järjestelmää, joissa esitettyjen väitteiden mukaan oli myönnetty vientitukea:

i) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS);

ii) Tuontiraaka-aineiden tullittomuutta koskeva todistus (Duty Free Replenishment Certificate, DFRC);

▼B

iii) Tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS);

iv) Ennakkolisenssijärjestelmä;

v) Vientiteollisuuden vapaa-alueiden järjestelmä (Export Processing Zones, EPZ) ja vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units, EOU);

vi) Vapautus tuloverosta.

(25) Johdanto-osan 24 kappaleessa mainitut järjestelmät i, ii, iii, iv ja v perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Development and Regulation Act) nro 22/1999. Ulkomaankauppalaissa valtuutetaan Intian viranomaiset antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedotuksia. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa, jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Kaksi vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevaa asiakirjaa ovat tutkimusajanjakson kannalta tärkeitä tässä tapauksessa. Kyseessä on ajanjaksoa 1. huhtikuuta 1997—31. maaliskuuta 2002 koskeva viisivuotissuunnitelma ja ajanjaksoa 1. huhtikuuta 2002—31. maaliskuuta 2007 koskeva viisivuotissuunnitelma. Lisäksi Intian viranomaiset ovat määritelleet Intian ulkomaankauppaa koskevat menettelyt tuonti- ja vientimenettelyjen käsikirjassa (osa 1), joka kattaa 1. huhtikuuta 2002 ja 31. maaliskuuta 2007 välisen ajanjakson. Samanlainen menettelyjä koskeva käsikirja on olemassa ajanjaksolle 1. huhtikuuta 1997—31. maaliskuuta 2002. Käsikirjaa päivitetään myös säännöllisesti.

(26) Intian viranomaisten luona tehdyn tarkistuskäynnin aikana todettiin, että vienti- ja tuontipolitiikassa ei ole tapahtunut merkittäviä väitettyjä tukijärjestelmiä koskevia muutoksia tutkimusajanjaksolla. Vienti- ja tuontipolitiikasta, joka kattaa 1. huhtikuuta 2002 ja 31. maaliskuuta 2007 välisen ajan, käy selvästi ilmi, että ennen kyseisen politiikan aloittamista myönnetyt lisenssit/todistukset/luvat ovat edelleen päteviä siihen tarkoitukseen, johon ne myönnettiin, ellei toisin määrätä.

(27) Viittaukset johdanto-osan 24 kappaleessa tarkoitettujen tutkittujen järjestelmien i—v oikeusperustaan koskevat tästä lähtien vienti- ja tuontipolitiikkaa, joka kattaa 1. huhtikuuta 2002 ja 31. maaliskuuta 2007 välisen ajanjakson, sekä tuonti- ja vientimenettelyjen käsikirjaa (osa 1), joka kattaa 1. huhtikuuta 2002 ja 31. maaliskuuta 2007 välisen ajanjakson.

(28) Johdanto-osan 24 kappaleessa mainittu tuloverosta vapauttamisen järjestelmä (vi) perustuu vuoden 1961 tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain annettavalla varainhoitolailla (Finance Act).

2. **Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)**

a) *Oikeusperusta*

(29) DEPBS tuli voimaan 1. huhtikuuta 1997 tullin tiedonannolla nro 34/97. Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus löytyy vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohdista 4.3.1—4.3.4 sekä menettelykäsikirjan kohdista 4.37—4.53. DEPBS on 31. maaliskuuta 1997 lakkautetun Passbook-järjestelmän (PBS) seuraaja. Alusta lähtien oli olemassa kahdenlaisia tuontitullien hyvitysjärjestelmiä: vientiä edeltäviä ja viennin jälkeisiä. Intian viranomaiset korostivat, että vientiä edeltävä DEPBS lakkautettiin 1. huhtikuuta 2000, joten järjestelmää ei sovellettu tutkimusajanjaksolla. Todettiin, ettei mikään yrityksistä saanut mitään etua vientiä edeltävän tuontitullien hyvitysjärjestelmän puitteissa. Näin ollen ei ole tarpeen selvittää, oikeuttiko kyseinen järjestelmä tasoitustullin käyttöönottoon vai ei.

▼B

b) *Tukikelpoisuus*

(30) Viennin jälkeistä DEPBS:ää voivat käyttää vientiä harjoittavat valmistajat tai kauppias-viejät (eli kauppiaat).

c) *Viennin jälkeisen DEPBS:n toteutus käytännössä*

(31) Kyseisessä järjestelmässä tukikelpoiset viejät voivat pyytää hyvityksiä, jotka lasketaan tiettynä prosenttimääränä vietyjen lopputuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPBS-prosenttimäärät useimmille tuotteille — myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle — tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output norms, SION) perusteella. Lisenssi, jossa mainitaan myönnetty hyvitys, annetaan ilman eri toimenpiteitä hakemuksen vastaanottamisen jälkeen.

(32) Viennin jälkeinen DEPBS mahdollistaa kyseisten hyvitysten käytön sovellettavien tullien kuittaamiseksi kaikkien muiden kuin rajoitettujen tai kiellettyjen tuontitavaroiden myöhemmin tapahtuvan tuonnin osalta. Näin tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin.

(33) DEPBS-lisenssit ovat vapaasti siirrettävissä, minkä johdosta ne usein myydään. DEPBS-lisenssi on voimassa 12 kuukautta sen antamispäivästä. Yrityksen on maksettava viranomaisille summa, joka vastaa 0,5 prosenttia saadusta DEPBS-hyvityksestä.

d) *Viennin jälkeistä DEPBS:ää koskevat päätelmät*

(34) Kun yritys vie tavaroita, sille myönnetään hyvitys, jonka se voi käyttää minkä tahansa tavaroiden myöhemmästä tuonnista aiheutuvien tullien kuittaamiseen tai jonka se voi myydä.

(35) Hyvitys lasketaan automaattisesti SION-normien perusteella riippumatta siitä, tuotiinko tuotantopanokset, maksettiinko niistä tullit tai käytettiinkö ne tosiasiallisesti ja missä määrin vientituotantoon. Yritykset voivatkin hakea lisenssiä aiemman vientinsä perusteella riippumatta siitä, harjoittavatko ne tuontia tai hankkivatko ne tuotuja tavaroita muista lähteistä. DEPBS-hyvityksiä pidetään taloudellisena tukena, koska ne ovat avustuksia. Niihin sisältyy suoria varojen siirtoja, sillä niitä voidaan joko myydä tai muuttaa käteiseksi rahaksi tai käyttää tuontitullien kuittaamiseen, minkä johdosta Intian viranomaiset joutuvat luopumaan tulosta, jonka ne muuten saisivat.

(36) Texprocil väitti, että jos viejä on tosiasiallisesti tuonut tuotantopanoksia, joita käytetään vientituotteiden valmistuksessa, ja käyttänyt DEPBS-hyvityksiä maksaakseen kyseisten tuotujen tuotantopanosten tullit, viejän ei voida katsoa saaneen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa etua DEPBS-järjestelmästä.

(37) Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään kuitenkin muun muassa poikkeuksesta tähän yleisperiaatteeseen esimerkiksi sellaisten tullinpalautusjärjestelmien ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta, jotka ovat asetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukaisia.

(38) Viejää ei kuitenkaan tässä tapauksessa velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotannossa eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella.

(39) Lisäksi käytössä ei ole järjestelyä tai menettelyä sen tarkistamiseksi, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja maksettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan ja liitteen II ja III mukaisesti.

(40) Viejät voivat saada DEPBS:n edut huolimatta siitä, tuovatko ne maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää, että

▼B

viejä yksinkertaisesti vie tavaroita ilman, että sen täytyy osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan tavaroita, joita voitaisiin käyttää tuotantopanoksina, ovat oikeutettuja DEPBS:n etuihin. Sen vuoksi viennin jälkeinen DEPBS ei täytä liitteissä I—III olevia edellytyksiä.

(41) Jos ei ole olemassa vaatimusta, että tuodut tuotantopanokset täytyy käyttää tuotannossa, eikä perusasetuksen liitteessä II vaadittua tarkistusjärjestelmää, viennin jälkeistä DEPBS:ää ei voida pitää sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelynä (liite III) perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti.

(42) Koska edellä johdanto-osan 37 kappaleessa kuvattua poikkeusta tuen määrittämisessä tullinpalautusjärjestelmien ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta ei sen vuoksi sovelleta, tulleja ei peruuteta liikaa ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava etu muodostuu kaikkien normaalisti maksettavien tuontitullien peruuttamisesta kaiken tuonnin osalta.

(43) Edellä sanotun perusteella pääteltiin, että Intian viranomaiset antavat viejille DEPBS-järjestelmän mukaista taloudellista tukea myöntäessään vapaasti siirrettävän lisenssin. DEPBS-lisenssin haltijat saavat etua Intian viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta, koska he saavat ilmaista rahaa, jota ei sellaisenaan olisi saatavissa kaupallisilta markkinoilta. Sen vuoksi järjestelmä muodostaa tuen. Koska tuki myönnetään ainoastaan viennille, se on oikeudellisesti riippuvainen vientituloksesta perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tämän vuoksi tuen katsotaan olevan erityinen ja siten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

e) *Tuen määrän laskeminen viennin jälkeisessä DEPBS:ssä*

(44) Yrityksille koitunut etu laskettiin lisensseissä, jotka on käytetty tai siirretty tutkimusajanjakson aikana, myönnetyn hyvityksen määrän perusteella.

(45) Tapauksissa, joissa lisenssejä käytettiin tavaroiden tuontiin ilman sovellettavien tullien maksamista, etu laskettiin maksamatta jääneiden tullien kokonaismäärän perusteella. Tapauksissa, joissa lisenssit siirrettiin (myytiin), etu laskettiin lisenssissä myönnetyn hyvityksen määrän perusteella (nimellisarvo) riippumatta lisenssin myyntihinnasta, koska lisenssin myynti on puhtaasti kaupallinen päätös, joka ei muuta järjestelmästä saadun edun määrää (joka vastaa Intian viranomaisten varojen siirtoa).

(46) Tuen määrä on jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille perusasetuksen 7 artiklan mukaisesti. Etua laskettaessa siitä vähennettiin maksut, jotka oli suoritettava tuen saamiseksi.

(47) Yhden yrityksen osalta vahvistettiin, että vienti- ja tuontipolitiikan mukaisesti erityisesti tietyt tuotteet jätettiin DEPBS-tukikelpoisuuden ulkopuolelle, koska kyseisiä tuotteita vietiin erityislisensseillä. Tässä tapauksessa arvon perusteella annetun tuen laskemiseksi katsottiin asianmukaiseksi myöntää DEPBS-etu (osoittaja) DEPBS-tukikelpoisten tuotteiden viennin liikevaihdolle (nimittäjä).

(48) Texprocil ja useat yritykset väittivät, että erikoistuneista asiamiehistä, myyntipalkkioista ja muista kustannuksista koituvat kulut olisi vähennettävä kyseisen järjestelmän mukaista etua laskettaessa. Tässä suhteessa olisi huomattava, että kolmansien osapuolten käyttäminen lisenssien myynnissä on puhtaasti kaupallinen päätös, joka ei muuta lisensseissä myönnettyjen hyvitysten määrää. Joka tapauksessa ainoastaan maksut, jotka oli suoritettava tuen saamiseksi, ovat vähennyskelpoisia perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Koska edellä mainitut kustannukset eivät ole välttämättömiä tuen saamiseksi, vaatimukset hylättiin.

▼B

(49) Texprocil ja useat yritykset väittivät, että DEPBS-lisenssien myynti oli liikevaihtoveron alaista ja sen vuoksi etu olisi vähennettävä. Intian verolainsäädännön mukaisesti liikevaihtovero peritään ostajalta eikä myyjältä. Myyjä ainoastaan kerää liikevaihtoveron viranomaisten puolesta. Tästä syystä tämä väite hylättiin.

(50) Useat yritykset ilmoittivat, että niiden DEPBS-lisenssien myynti antaisi lisätuloja ja sen vuoksi lisäisi niiden kokonaisverotusta ja erityisesti yhtiöverotusta. Sen vuoksi väitettiin, että kyseisten yritysten DEPBS-liiketoimista saamaa etua olisi vähennettävä tosiasiallisesti maksettavan tuloveron määrällä. Yritykset ilmoittivat myös, että kyseinen väite ei olisi oikeutettu, jos tuloveroa ei maksettaisi saman ajanjakson aikana. Lisäksi Texprocil väitti, että DEPBS-tuloa verotetaan viejiin sovellettavan yhdenmukaisen verokannan mukaisesti ja että silloin, kun viejä on tosiasiallisesti maksanut tuloveron Intian viranomaisten myöntämästä DEPBS-edusta, saatu etu on pienempi kuin tulovero.

Näitä väitteitä tarkasteltaessa muistutetaan ensiksi mieliin, että DEPBS-hyvitys muodostaa tiettynä hetkenä avustuksen. Käytettävissä olevien tietojen mukaan ei voida sulkea pois sitä, että kyseiset avustukset voivat myöhemmin lisätä yrityksen kokonaisverotusta. Tämä tapahtuisi kuitenkin tulevaisuudessa ja se riippuu useista tekijöistä, joista useimpiin vaikuttavat yrityksen tekemät kaupalliset päätökset. Tekijät eivät koske ainoastaan hinnoittelua ja myyntiä vaan myös muita kysymyksiä, joiden mukaan kokonaisverotus määräytyy. Niitä ovat poistoasteita koskevat päätökset, tappioiden siirtäminen ja monet muut tekijät. Kaikki nämä päätökset vaikuttavat yritykseen tiettynä verovuonna lopullisesti sovellettavaan verotukseen. Sen vuoksi ei ole mahdollista määrittää tarkasti, miten paljon DEPBS-myynnistä saadut edut ovat vaikuttaneet sovellettavaan verokantaan. Jos asianomainen yritys olisi käyttänyt DEPBS-lisenssejään siihen tarkoitukseen, mihin ne oli tarkoitettu eli tuotantopanosten tuontiin, yrityksen kustannukset olisivat vähentyneet ja sen tulot eivät olisi kasvaneet, millä voi myös olla erilainen vaikutus verotukseen.

Sen vuoksi on selvää, että DEPBS-hyvitysten myöntäminen ja sen mahdollinen myöhemmin tapahtuva verotus ovat Intian viranomaisten kaksi erillistä toimea. Tutkivan viranomaisen tehtävänä ei ole yrittää rekonstruoida sitä tilannetta, joka vallitsisi, jos verotusta sovellettaisiin tai jos sitä ei sovellettaisi. Joka tapauksessa tämä ei vaikuttaisi tutkimusajanjakson aikana vahvistetun tuen määrän laskemiseen.

Kyseisiin pyyntöihin ei näin ollen suostuttu.

(51) Kahdeksan otokseen kuulunutta yritystä saivat etua järjestelmästä tutkimusajanjakson aikana ja saivat 1,45—8,44 prosentin suuruisia tukia.

3. **Tuontiraaka-aineiden tullittomuutta koskeva todistus (Duty Free Replenishment Certificate, DFRC)**

a) *Oikeusperusta*

(52) Tämän järjestelmän oikeusperusta sisältyy vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohtiin 4.2.1—4.2.7 sekä menettelykäsikirjan kohtiin 4.31—4.36.

b) *Tukikelpoisuus*

(53) DFRC myönnetään kauppiasviejille tai vientiä harjoittaville valmistajille tavaroiden valmistuksessa käytettävien tuotantopanosten tuontiin ilman tullimaksuja.

c) *Toteuttaminen käytännössä*

(54) DFRC on viennin jälkeinen järjestelmä, jossa on sallittua täydentää eli tuoda tullittomasti tuotantopanoksia, joilla on samat tekniset ominaisuudet, laatu ja vaatimukset kuin vientituotteessa

▼B

käytetyillä tuotantopanoksilla. Kyseisten tuotantopanosten määrä määritetään SION-normien perusteella. Tällaisia tuontitavaroita voidaan myydä kotimaan markkinoilla tai käyttää muulla tavoin.

(55) Järjestelmän mukaisesti kaikki tukikelpoiset viejät voivat hakea todistusta. DFRC myönnetään tuotantopanosten tuontiin lähetysasiakirjassa ilmoitettujen SION-normien mukaisesti.

(56) DFRC kattaa ainoastaan SION-normeissa kuvatut tuotantopanokset. Tullittomasti tuotujen tuotantopanosten teknisten ominaisuuksien, laadun ja vaatimusten on vastattava vientituotteessa käytettyjä tuotantopanoksia.

(57) DFRC:t ovat vapaasti siirrettävissä. DFRC:n kelpoisuus on 18 kuukautta.

d) *Järjestelmää koskevat päätelmät*

(58) Kun yritys vie tavaroita, sille myönnetään todistus, jonka se voi käyttää fyysisesti vientituotteisiin sisältyvien tuotantopanosten myöhemmästä tuonnista aiheutuvien tullien kuittaamiseen tai jonka se voi myydä.

(59) Todistuksia pidetään taloudellisena tukena, koska ne ovat avustuksia. Niihin sisältyy suoria varojen siirtoja, sillä niitä voidaan joko myydä tai muuttaa käteiseksi rahaksi tai käyttää tuontitullien kuittaamiseen, minkä johdosta Intian viranomaiset joutuvat luopumaan tulosta, jonka ne muuten saisivat.

(60) Intian viranomaiset ja Texprocil väittivät, että DFRC on laillinen korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, koska järjestelmässä voidaan täydentää vientituotteessa käytettyjä tuotantopanoksia. Koska tullittomasti tuotujen tuotantopanosten tekniset ominaisuudet, laatu ja vaatimukset vastaavat vientituotteessa käytettyjä tuotantopanoksia, järjestelmä on Intian viranomaisten ja Texprocilin mielestä tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen mukaisesti sallittu. Texprocil väitti myös, että arvioitaessa sitä, onko korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely laillinen, on tarkasteltava, mitä tuodaan ja kuka tuo. Lisäksi väitettiin, että viranomaiset eivät myönnä lisähyvityksiä.

(61) Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään kuitenkin muun muassa poikkeuksesta tähän yleisperiaatteeseen esimerkiksi sellaisten tullinpalautusjärjestelmien ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta, jotka ovat asetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukaisia.

(62) Olisi korostettava, että tullinpalautusjärjestelmät sisältävät sellaisista tuoduista tuotantopanoksista maksettujen tullien palauttamisen, jotka on käytetty vientituotteen tuotannossa. DFRC:n tapauksessa ei kuitenkaan tarvitse tuoda tuotantopanoksia, joiden osalta tullit on maksettu tai joista ne on vapautettu alun perin.

(63) Palautusjärjestelyissä voidaan säätää tuontimaksujen palauttamisesta jälkikäteen sellaisten tuotantopanosten osalta, joita käytetään muun tuotteen valmistukseen silloin, kun kyseinen muu tuote sellaisena, kuin se viedään maasta, sisältää kotimaisia tuotantopanoksia, jotka vastaavat laadultaan ja ominaisuuksiltaan maahan tuotuja tuotantopanoksia, jotka ne korvaavat (nk. korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyt). Tällöin yritys voisi tuotantopanosten puuttuessa käyttää kotimaisia tuotantopanoksia, sisällyttää ne vietäviin tavaroihin ja tuoda myöhemmin vastaavan määrän tuotantopanoksia tullitta. Tässä yhteydessä tarkistusjärjestelyn tai -menettelyn olemassaolo on tärkeää, koska se antaa viejämaan julkisille viranomaisille mahdollisuuden toimia niiden mukaisesti ja osoittaa, että tuotantopanosten määrä, jolta palautusvaatimus esitetään, ei ylitä vientiin missä muodossa tahansa menevien verrattavissa olevien tuotteiden määrää, eikä tuontimaksuja siten palauteta enempää kuin kyseisistä tuoduista tuotantopanoksista alun perin on kannettu.

▼B

(64) DFRC-järjestelyssä, joka on viennin jälkeinen järjestelmä kuten johdanto-osan 54 kappaleessa mainittiin, on velvollisuus tuoda ainoastaan sellaisia tuotantopanoksia, joita käytettiin vientituotteiden tuotannossa. Näiden tuotantopanosten on oltava määrältään ja ominaisuuksiltaan samoja kuin vientituotteiden tuotannossa käytetyt kotimaiset tuotantopanokset. Tämän perusteella DFRC:llä on joitakin perusasetuksen liitteen III mukaisten korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen ominaisuuksista. Tutkimuksessa todettiin, että käytössä ei ollut järjestelyä tai menettelyä sen tarkistamiseksi, käytetäänkö tuotantopanoksia viedyn tuotteen tuotannossa, ja jos käytetään, mitä niistä, tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetun mukaisesti.

(65) Lisäksi, kuten johdanto-osan 57 kappaleessa mainittiin, DFRC on vapaasti siirrettävissä. Tämä merkitsee sitä, että viejällä, jolle myönnetään todistus tuotantopanosten myöhemmästä tuonnista kannettavien tullien määrän kuittaamiseksi, ei ole velvollisuutta tosiasiallisesti käyttää tuotuja tuotantopanoksia tuotannossa tai edes käyttää todistusta tuotantopanosten tuontiin eli ei ole olemassa tosiasiallista käyttöehtoa. Sen sijaan viejä voi päättää myydä todistuksen tuojille. Sen vuoksi DFRC:tä ei voi pitää perusasetuksen mukaisena korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelynä ([1]).

(66) Edellä sanotun perusteella Intian viranomaiset antavat viejille taloudellista tukea myöntäessään vapaasti siirrettävän todistuksen. Näissä olosuhteissa todistukset ovat tosiasiallisesti suora Intian viranomaisten viejille antama avustus.

(67) Voidaan päätellä, että Intian viranomaisten taloudellinen tuki antaa edun DFRC-lisenssin haltijoille, koska ne saavat ilmaista rahaa, jota kaupallisilta markkinoilta ei olisi sellaisenaan saatavissa. Tämän vuoksi järjestelmä on tuki. Koska tuki myönnetään ainoastaan viennille, se on oikeudellisesti riippuvainen vientituloksesta perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tämän vuoksi tuen katsotaan olevan erityinen ja siten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

e) *Tuen määrän laskeminen*

(68) Yksi viejä käytti DFRC:tä korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelynä. Kyseinen yritys pystyi kuitenkin osoittamaan, että tuontitullista vapautetut tuontimäärät eivät ylittäneet vietyihin tavaroihin käytettyjä määriä. Lisäksi yritys pystyi osoittamaan, että tuontimaksuja ei palautettu kyseessä olevista tuoduista tuotantopanoksista alunperin maksettuja tulleja enempää. Tämän vuoksi pääteltiin, että kyseisen yrityksen tapauksessa tuotantopanosten tuontitullista vapauttaminen myönnettiin perusasetuksen liitteiden I—III säännösten mukaisesti, ja sen vuoksi etua ei saatu tutkimusajanjaksolla.

(69) Kaksi yritystä myi saamansa todistukset. Koska DFRC kattaa ainoastaan SION-normien mukaiset tuotantopanokset, olisi ollut asianmukaista vahvistaa etu käyttäen samaa menetelmää kuin DEPBS-järjestelmässä eli laskea etu prosentteina valmiin vientituotteen arvosta. Kuten edellä on selitetty, Intian viranomaiset vahvistivat vakioprosentit useimmille tuotteille, mukaan lukien tarkasteltavana olevalle tuotteelle.

(70) Tämän järjestelmän mukaisesti myönnetyllä todistuksella ei kuitenkaan ole nimellisarvoa toisin kuin DEPBS-järjestelmän mukaisilla hyvityksillä. Todistuksesta käy ilmi tuontiin oikeutet-

([1]) Se, että DFRC:tä ei voida pitää perusasetuksen mukaisena korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelynä (eli Intian lainsäädännössä ei taata, että se toimii asianmukaisen palautusjärjestelyn mukaisesti) ei sulje pois mahdollisuutta, että yksittäiset viejät voivat käyttää DFRC:tä tullinpalautusjärjestelmänä.

▼B

tujen tuotantopanosten määrä sekä kyseisten tuotantopanosten kokonaisarvon enimmäismäärä, joka voidaan tuoda. Ottaen huomioon, että todistuksilla ei ole erityistä rahallista arvoa, tässä tapauksessa ei ollut mahdollista vahvistaa järjestelmän mukaista etua vientituotteiden arvon tai määrän perusteella. Tapauksissa, joissa todistukset siirrettiin (myytiin), katsottiin sen vuoksi kohtuulliseksi laskea etu todistuksen myyntihinnan perusteella.

(71) Tuen määrä on jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille perusasetuksen 7 artiklan mukaisesti.

(72) Kaksi yritystä sai etua tästä järjestelmästä tutkimusajanjakson aikana. Toisen yrityksen osalta tuki oli 3,08 prosenttia ja toisen tuki oli vähäpätöinen.

4. **Tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)**

a) *Oikeusperusta*

(73) EPCGS-järjestelmä otettiin käyttöön 1. huhtikuuta 1992. Tutkimusajanjaksona järjestelmää säänneltiin tullin tiedonannoilla nro 28/97 ja 29/97, jotka tulivat voimaan 1. huhtikuuta 1997. Järjestelmien yksityiskohdat sisältyvät vuosien 2002—2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan 5. lukuun sekä menettelykäsikirjan 5. lukuun.

b) *Tukikelpoisuus*

(74) Järjestelmää voivat käyttää valmistajat/viejät, myös ilman niitä tukevia valmistajia/kauppiaita, kauppiaat/viejät, jotka on sidottu niitä tukeviin valmistajiin, ja palvelujen toimittajat vuosien 2002—2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan 5.2 luvun mukaisesti.

c) *Toteuttaminen käytännössä*

(75) Jotta yritys voi käyttää järjestelmää, sen on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille yksityiskohtaiset tiedot maahantuotavien tuotantohyödykkeiden tyypistä ja arvosta. Yritys voi tuoda tuotantohyödykkeitä joko tullitta tai alennetulla tullilla riippuen siitä, minkä asteiseen vientivelvoitteeseen yritys on valmis sitoutumaan. Vientivelvoitteiden täyttämiseksi tuotuja tuotantohyödykkeitä on käytettävä vientituotteiden tuotannossa. Viejälle myönnetään hakemuksesta lisenssi, jolla annetaan lupa tuontiin etuustullein. Lisenssin saamiseksi on maksettava käsittelymaksu.

(76) EPCGS-lisenssin haltijat voivat myös hankkia tuotantohyödykkeet kotimaasta. Tällaisessa tapauksessa tuotantohyödykkeiden kotimainen valmistaja voi saada tuoda tullitta kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia osia. Vaihtoehtoisesti kotimainen valmistaja voi saada vientietuun rinnastettavan edun toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

(77) EPCGS-järjestelmän kelpoisuusvaatimuksena on vientivelvollisuus. Vientivelvollisuus on täytettävä viemällä tavaroita, jotka on valmistettu tai tuotettu järjestelmän mukaisesti tuotuja tuotantohyödykkeitä käyttäen. Vientivelvollisuuteen sisältyy vaatimus viedä enemmän kuin yritys on kolmena edellisenä lisenssivuonna keskimääräisesti vienyt samaa tuotetta.

(78) Järjestelmä muuttui äskettäin vientivelvollisuuden laskemisen osalta. Tätä sovelletaan kuitenkin ainoastaan 1 päivän huhtikuuta 2003 jälkeen myönnettyihin lisensseihin eli niihin, jotka eivät koske tutkimusajanjaksoa. Uusien sääntöjen mukaisesti yrityksillä on kahdeksan vuotta aikaa täyttää vientivelvollisuutensa (viennin arvon on oltava ainakin kuusinkertainen tuotujen tuotantohyödykkeiden tullin vapautuksen kokonaismäärän arvoon verrattuna).

▼B

d) *EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(79) Se, että viejä maksaa alennetun tullin tai tuo tullitta, on Intian viranomaisten taloudellista tukea; viranomainen luopuu sille kuuluvasta tulosta ja yritys saa etua, koska kannettavia tulleja on alennettu tai sille on myönnetty vapautus tuontitulleista. Tämän vuoksi EPCGS-järjestelmä on tuki.

(80) Lisenssiä ei voi saada sitoutumatta tavaroiden vientiin. Koska tuki on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, sen katsotaan olevan erityinen ja siten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

(81) Väitettiin, että perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa olevan termin ”tuotantopanos” soveltamisalaan kuuluvat myös tuotantohyödykkeet, koska ne muodostavat merkittävän panoksen tuotannossa ja ilman niitä ei saataisi lopullista tuotetta. Lisäksi väitettiin, että raaka-aineet muutetaan lopputuotteiksi ainoastaan käyttämällä tuotantohyödykkeitä ja että tuotantohyödykkeistä perittävät poistot edustavat lopputuotteiden tuotannossa käytettyjen tuotantohyödykkeiden arvoa. Sen vuoksi vientituotteiden tuotannossa käytettyjen tuotantohyödykkeiden vapautusta tullista tulisi pitää vientituotteiden tuotannossa käytettyjen tuotantopanosten vapautuksena tullista, ja sitä ei olisi pidettävä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana perusasetuksessa tarkoitetussa merkityksessä.

Vastauksena kyseisiin väitteisiin katsotaan, että tuotantohyödykkeitä ei pidetä perusasetuksessa tarkoitettuina tuotantopanoksina, koska niitä ei fyysisesti käytetä vientituotteisiin. Tästä syystä edellä olevat väitteet hylättiin.

e) *Tuen määrän laskeminen*

(82) Yritysten saama etu on laskettu tuotantohyödykkeiden kantamattomien tuontitullien perusteella jakamalla kyseinen määrä sellaiselle ajanjaksolle, joka vastaa kyseisten tuotantohyödykkeiden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla perusasetuksen 7 artiklan mukaisesti. Olemassa olevan käytännön mukaisesti tällä tavoin tutkimusajanjaksolle laskettua määrää on mukautettu lisäämällä tutkimusajanjakson korko edun arvon heijastamiseksi pitemmällä aikavälillä ja siten vastaanottajalle kyseisestä järjestelmästä koituvan kokonaisedun määrittämiseksi. Koska kyseinen tuki vastaa kertaluonteista avustusta, katsottiin aiheelliseksi soveltaa Intiassa tutkimusajanjakson aikana voimassa ollutta markkinakorkoa (arviolta 10 prosenttia). Tuen määrä on sitten jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille perusasetuksen 7 artiklan mukaisesti.

(83) Tuen määrän laskemisen osalta väitettiin, että ”tuottajalle koituvaan etuun” perustuva tuen laskeminen vaatii tutkimusajanjaksolle jaettavan tuen määrän (kantamattomat tullit) jakamisen tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotannolle (kotimaan tuotanto sekä vienti). Lisäksi väitettiin, että yritykset, jotka harjoittavat vuodeliinavaatteiden kotimaan myyntiä, käyttivät samoja tuotantohyödykkeitä kaikessa vuodeliinavaatteidensa tuotannossa.

Vastauksena tähän muistutettiin mieliin, että kyseinen järjestelmä on riippuvainen ainoastaan vientituloksesta. Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti järjestelmästä saatu etu olisi sen vuoksi jaettava ainoastaan viennistä kertyneelle liikevaihdolle, koska tuen myöntäminen liittyy tietyn arvoisen vientituloksen saavuttamiseen tiettynä ajanjaksona. Tämän vuoksi vaatimus, jonka mukaan järjestelmästä saatu etu olisi jaettava kokonaisliikevaihdolle, hylätään.

(84) Kolme yritystä sai etua tästä järjestelmästä tutkimusajanjakson aikana. Kaksi yritystä sai vastaavasti 0,38 prosentin ja 2,0 prosentin tuet, mutta kolmannen yrityksen tuki oli vähäpätöinen.

▼B

5. **Ennakkolisenssijärjestelmä**

a) *Oikeusperusta*

(85) Ennakkolisenssijärjestelmä on ollut käytössä vuosista 1977—1978 lähtien. Järjestelmä kuvataan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohdissa 4.1.1—4.1.7 sekä osissa menettelykäsikirjan 4. lukua.

b) *Tukikelpoisuus*

(86) Ennakkolisenssejä voivat käyttää viejät vientituotteiden tuotannossa käytettävien tuotantopanosten tuomiseksi tullitta.

c) *Toteuttaminen käytännössä*

(87) Tässä järjestelmässä sallittu tuonnin määrä määritetään prosenttiosuutena vietyjen lopputuotteiden määrästä. Ennakkolisensseissä sallittu tuonti ilmaistaan tuontiyksikköjen määränä ja arvona. Molemmissa tapauksissa sallittujen tullittomien hankintojen määrät määritetään useimpien tuotteiden, mukaan lukien tarkasteltavana olevan tuotteen, osalta SION-normien perusteella. Ennakkolisensseissä eritellyt tuotantopanokset ovat asianomaisen lopputuotteen tuotannossa käytettyjä panoksia.

(88) Ennakkolisenssejä voidaan myöntää seuraavissa tapauksissa:

i) Fyysinen vienti: Ennakkolisenssejä voidaan myöntää fyysiseen vientiin valmistajalle/viejälle tai kauppiaalle/viejälle, jotka on sidottu niitä tukeviin valmistajiin, jotta ne voivat tuoda vientituotteiden tuotannossa käytettäviä tuotantopanoksia vuosien 2002—2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan 4.1.1 luvun a kohdan mukaisesti.

ii) Välilliset ennakkolisenssit: Ennakkolisenssejä voidaan myöntää välillisesti valmistajalle/viejälle tuotantopanoksia varten, joita tarvitaan niiden tavaroiden valmistuksessa, jotka toimitetaan lopulliselle viejälle/viejään rinnastettavalle toimijalle, jolla on ennakkolisenssi. Ennakkolisenssin haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimaisista lähteistä, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen välillisiä ennakkolisenssejä. Siinä tapauksessa kotimarkkinoilla ostetut määrät lyhennetään ennakkolisensseistä ja kotimaiselle hankkijalle myönnetään välillinen ennakkolisenssi. Välillisen ennakkolisenssin haltija saa tuoda tullitta lopulliselle viejälle toimitettujen tuotantopanosten tuotannossa tarvittavia tavaroita.

iii) Vientiin rinnastettavat toimitukset: Ennakkolisenssejä voidaan myöntää vientiin rinnastettaviin toimituksiin tavaroiden päähankkijalle niiden tuotantopanosten tuontia varten, joita tarvitaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohdassa 8.2. mainituille ryhmille toimitettaviin tavaroihin. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavat toimitukset viittaavat niihin liiketoimiin, joissa toimitetut tavarat eivät lähde maasta. Tiettyjä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina toimituksina edellyttäen, että tavarat tuotetaan Intiassa, kuten tavaroiden toimitus vientiin suuntautuneisiin yksikköihin (EOU) ja tuotantohyödykkeiden toimitus EPCGS-järjestelmän mukaisten lisenssien haltijoille.

iv) Advance Release Orders -asiakirjat (ARO): Ennakkolisenssin haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimaisista lähteistä, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen niin sanottuja Advance Release Orders -asiakirjoja (ARO). Tällöin ennakkolisenssit katsotaan ARO:iksi, ja ne annetaan toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimittamisen yhteydessä. ARO:t oikeuttavat toimittajan tiettyihin viejälle tavallisesti tarkoitettuihin etuihin, kuten tullien ja lopullisen valmisteveron palautukseen. Tavallaan ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan valmistajalle, joka toimittaa tuotteen, eikä viejälle tullien

▼B

palautuksen muodossa. Verojen ja tullien palautusta voidaan käyttää sekä kotimaan tuotantopanosten että tuotujen tuotantopanosten osalta.

(89) Tarkastuskäynnin aikana vahvistettiin, että yksi valmistaja/viejä käytti tutkimusajanjaksolla ainoastaan edellä i alakohdassa (fyysinen vienti) tarkoitettua ennakkolisenssijärjestelmää. Sen vuoksi ei ole tarpeen vahvistaa, ovatko ennakkolisenssijärjestelmän ii, iii ja iv luokat tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tässä tutkimuksessa.

d) *Järjestelmää koskevat päätelmät*

(90) Ainoastaan vientiyrityksille myönnetään lisenssejä, joita voidaan käyttää tuontitullien kuittaamiseen. Tältä osin järjestelmä on sidoksissa vientitulokseen.

(91) Kuten edellä on mainittu, todettiin, että ennakkolisenssijärjestelmää käytti tutkimusajanjaksolla yksi tutkittu yritys ”fyysisen viennin” osalta. Yritys käytti ennakkolisenssijärjestelmää vientituotteiden tuotantopanosten tullittomaan tuontiin.

(92) Intian viranomaiset väittivät, että ennakkolisenssijärjestelmä perustuu määrään ja että lisenssin mukaiset tuotantopanokset tarkoittavat viennin määrää. Väitettiin myös, että ennakkolisenssijärjestelmän mukaisesti tuotavia tuotantopanoksia on käytettävä vietävien tuotteiden valmistuksessa tai jo vietyjen tuotteiden tuotannossa käytettyjen tuotantopanosvarastojen täydentämiseksi. Intian viranomaisten mukaan viejän on käytettävä tuodut tuotantopanokset eikä niitä saa myydä eikä siirtää.

(93) Vaikka ennakkolisenssijärjestelmä näyttää olevan käyttöehdon alainen, todettiin, että ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jolla vahvistetaan, käytetäänkö tuotantopanoksia vientituotteiden tuotannossa ja millaisia tuotantopanokset ovat. Järjestelmä osoittaa ainoastaan sen, että tullitta tuotuja tavaroita on käytetty tuotantoprosessissa, mutta siinä ei tehdä eroa tavaroiden määräpaikan välillä (kotimarkkinat tai vientimarkkinat).

(94) Tässä tutkimuksessa kyseessä oleva yritys pystyi kuitenkin osoittamaan, että tuontitullista vapautetut tuontimäärät eivät ylittäneet vietyihin tavaroihin käytettyjä määriä. Tämän vuoksi pääteltiin, että kyseisessä tapauksessa vientituotteissa tarvittavien tuotantopanosten tuontitullista vapauttaminen myönnettiin perusasetuksen liitteiden I—III säännösten mukaisesti.

(95) Sen vuoksi todettiin, että yritykselle ei myönnetty etua tästä järjestelmästä.

6. **Vientiteollisuuden vapaa-alueiden (Export Processing Zones, EPZ) / vientiin suuntautuneiden yksikköjen (Export Oriented Units, EOU) järjestelmä**

a) *Oikeusperusta*

(96) Vuonna 1965 käyttöön otettu EPZ/EOU-järjestelmä on vienti- ja tuontipolitiikan väline, johon sisältyy vientikannustimia. Tutkimusajanjakson aikana järjestelmää säänneltiin tullin tiedonannoilla nro 53/97, 133/94 ja 126/94. Järjestelmien yksityiskohdat sisältyvät vuosien 2002/2007 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan 6. lukuun sekä menettelykäsikirjan 6. lukuun.

b) *Tukikelpoisuus*

(97) Periaatteessa yritys voidaan perustaa EPZ/EOU-järjestelmän mukaisesti, mikäli se sitoutuu viemään tavaratuotantonsa ja palvelunsa kokonaisuudessaan. Kun yritykselle on myönnetty kyseinen asema, se voi saada tiettyjä etuja. Intiassa on seitsemän vientiteollisuuden vapaa-alueeksi määriteltyä aluetta. Vientiin suuntautuneet yksiköt voivat sijaita missä tahansa Intiassa. Ne toimivat tullivalvonnassa olevina yksikköinä tulliviranomaisten valvonnassa tullilain 65 pykälän mukaisesti. Vaikka EOU/EPZ-

▼B

järjestelmän alaisuudessa toimivien yritysten on vietävä koko tuotantonsa, Intian viranomaiset sallivat näiden yksikköjen myydä osan tuotannostaan kotimarkkinoilla tietyin edellytyksin.

c) *Toteuttaminen käytännössä*

(98) Vientiin suuntautuneen yksikön asemaa hakevien tai vientiteollisuuden vapaa-alueelle sijoittautuvien yritysten on jätettävä hakemus toimivaltaisille viranomaisille. Hakemuksessa on oltava yksityiskohtaiset tiedot viiden seuraavan vuoden osalta muun muassa suunnitelluista tuotantomääristä, arvioidusta viennin arvosta, tuontitarpeesta ja kotimarkkinoihin liittyvistä tarpeista. Jos viranomaiset hyväksyvät yrityksen hakemuksen, yritykselle toimitettavaan hyväksymisilmoitukseen liitetään asiaa koskevat ehdot. Vientiteollisuuden vapaa-alueilla sijaitsevat yritykset ja vientiin suuntautuneet yksiköt voivat tuottaa mitä tuotteita tahansa. Vientiteollisuuden vapaa-alueella olevan yrityksen ja vientiin suuntautuneen yksikön asemaa koskeva sopimus on voimassa viisi vuotta. Sopimus voidaan uusia useammaksi viisivuotiskaudeksi.

(99) Vientiteollisuuden vapaa-alueella sijaitsevat yritykset ja vientiin suuntautuneet yksiköt saavat seuraavat edut:

i) vapautus kaikenlaisten valmistukseen, tuotantoon, käsittelyyn tai niiden yhteydessä käytettävien tavaroiden (myös tuotantohyödykkeiden, raaka-aineiden ja kulutustavaroiden) tuontitulleista;

ii) vapautus kotimaan markkinoilta hankittujen tavaroiden valmisteverosta;

iii) vapautus viennistä saadusta myyntivoitosta yleensä kannettavasta tuloverosta tuloverolain 10A tai 10B pykälän nojalla kymmeneksi vuodeksi vuoteen 2010 asti;

iv) paikallisilla markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen;

v) osakepääoma voi olla 100-prosenttisesti ulkomaisessa omistuksessa;

vi) mahdollisuus myydä osa tuotannosta kotimarkkinoilla niin, että sovellettavat maksut maksetaan poikkeuksena yleisestä vaatimuksesta, joka edellyttää koko tuotannon viemistä.

(100) Vientiin suuntautuneiden yksiköiden tai vientiteollisuuden vapaa-alueella sijaitsevien yritysten olisi pidettävä määrämuotoista kirjaa kaikesta asianomaisesta tuonnista, kaikkien tuotujen ainesten kulutuksesta ja käytöstä sekä kaikesta toteutuneesta viennistä. Nämä tiedot on pyydettäessä annettava määräajoin toimivaltaisille viranomaisille.

(101) Tuojalla on oltava myös valuuttamääräiset vähimmäisnettotulot, jotka määritetään prosentteina viennin määrästä ja vientituloksesta vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevien määräysten mukaisesti. Kaikki EOU/EPZ:aan liittyvät toimenpiteet suoritetaan tullivalvonnassa olevissa tiloissa.

d) *EPZ/EOU-järjestelmää koskevat päätelmät*

(102) Tässä tutkimuksessa EPZ/EOU-järjestelmää käytti yksi yritys raaka-aineiden ja tuotantohyödykkeiden tuontiin ja tavaroiden hankintaan kotimarkkinoilta. Lisäksi yritys käytti mahdollisuutta myydä osan tuotannostaan kotimaan markkinoilla. Todettiin, että yritys käytti helpotuksia, jotka liittyivät vapautukseen raaka-aineista ja tuotantohyödykkeistä kannettavista tulleista, vapautukseen kotimaisista lähteistä hankittujen tavaroiden valmisteverosta sekä paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttamiseen. Tästä syystä komissio tarkasteli tasoitustullin käyttöönoton mahdollisuutta näiden helpotusten osalta. Tämän perusteella vientiteollisuuden vapaa-suuntautuneiden yksikköjen järjestelmässä on kyse tukien

▼B

myöntämisestä, koska niissä myönnetyt helpotukset ovat Intian viranomaisten myöntämää taloudellista tukea, sillä viranomaiselle kuuluvista tuloista luovutaan ja järjestelmän käyttäjä saa etuja. Koska kyseisen tuen myöntäminen on riippuvainen vientituloksesta perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä, tuen katsotaan olevan erityistä ja niin ollen mahdollistavan tasoitustullien käyttöönoton.

(103) Raaka-aineet ja kertakulutustavarat voivat saada perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa esitetyn vapautuksen ainoastaan, jos ne käytetään vientituotteen tuotannossa ja jos on olemassa tarkastusjärjestelmä, jolla vahvistetaan, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteiden tuotannossa ja missä määrin niitä käytetään. Olisi huomattava, että koneiden (tuotantohyödykkeet) tuonti ei kuulu tämän vapautuksen soveltamisalaan.

(104) Texprocil väitti, että EPCGS-alueiden ja vientiin -järjestelmän esittelyssä johdanto-osan 81 kappaleessa mainituista syistä vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmässä tuodut tuotantohyödykkeet eivät mahdollistaisi tasoitustullin käyttöönottoa.

(105) Vastauksena tähän olisi muistutettava mieliin, että edellä mainituista, johdanto-osan 81 kappaleessa esitetyistä EPCGS-järjestelmää koskevista syistä tuotantohyödykkeet eivät ole tuotantopanoksia perusasetuksessa tarkoitetussa merkityksessä. Lisäksi on todettu, että kyseisen järjestelmän tuet ovat täysin oikeudellisesti riippuvaisia vientituloksesta. Sen vuoksi sen katsotaan olevan erityinen ja siten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

(106) Valmisteverosta vapauttamisesta todettiin, että muun kuin vientiin suuntautuneen yksikön hankinnoista maksamat tullit hyvitetään tullinpalautuksina (CENVAT-järjestelmä) ja käytetään kotimarkkinamyynnistä kannettavan valmisteveron maksamiseen. Vapauttamalla vientiin suuntautuneen yksikön sen tekemistä hankinnoista kannettavasta valmisteverosta valtio ei menetä lisätuloja eikä vientiin suuntautuneelle yksikölle koidu lisäetua.

(107) Näin ei ole paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttamisen osalta, koska kyseistä veroa ei palauteta kotimaan markkinoilla toimiville yrityksille. Vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohdassa 6.12 määrätään, että vientiteollisuuden vapaa-alueet ja vientiin suuntautuneet yksiköt voivat saada palautuksen, jos toimitetut tuotteet on valmistettu Intiassa. Toisin sanoen vientiin suuntautuneet yksiköt ovat oikeutettuja, toisin kuin kotimaiset yritykset, valtion liikevaihtoveron palauttamiseen.

(108) Texprocil väitti myös, että paikallisilta markkinoilta hankituista ja vientituotteen tuotannossa käytetyistä tuotantopanoksista maksettu valtion liikevaihtovero on välillinen vero perusasetuksen liitteessä I olevassa h kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja että tällaisen aikaisemman vaiheen kumulatiivisen välillisen veron vapautusta ei voida pitää tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana.

(109) Perusasetuksen liitteessä I olevassa vientitukia koskevan esimerkkiluettelon h kohdassa säädetään seuraavaa: ”Vientituotteiden tuotannossa käytettävistä tavaroista tai palveluista aikaisemmissa vaiheissa kannetuista kasautuvista välillisistä veroista vapauttaminen, niiden palauttaminen tai niiden maksun siirtäminen, joka on määrältään suurempi kuin samankaltaisten kotimaiseen kulutukseen myytävien tuotteiden tuotannossa käytettävistä tavaroista tai palveluista aikaisemmissa vaiheissa kannetuista kasautuvista välillisistä veroista vapauttaminen, niiden palauttaminen tai niiden maksun siirtäminen; aikaisemmissa vaiheissa kannettavista kasautuvista välillisistä veroista voidaan kuitenkin vapauttaa, ne voidaan palauttaa tai niiden maksua voidaan siirtää vientituotteiden osalta, vaikka kotimaiseen kulutukseen myytäviä samankaltaisia tuotteita koskevista veroista ei vapauteta, niitä ei palauteta tai niiden maksua ei siirretä, jos aikaisemmissa vaiheissa kannettavat kasautuvat välilliset verot kannetaan sellaisista tuotantopanoksista, jotka käytetään vientituotteen

▼B

tuotannossa (tavanomainen hävikki huomioon ottaen). Tämä kohta tulkitaan tuotantopanosten tuotantoprosessissa käyttämistä koskevien ohjeiden mukaisesti, jotka esitetään liitteessä II.”

(110) Väitettiin, että perusasetuksen liitteessä I olevassa h kohdassa säädetään seuraavaa:

”i) aikaisemmissa vaiheissa kannettaviin kasautuviin välillisiin veroihin, jotka kannetaan vientituotteen tuotannossa käytettävistä tuotantopanoksista, sovelletaan vapautusta;

ii) ainoa ehto on se, että aikaisemmissa vaiheissa kannettavat kasautuvat välilliset verot kannetaan kyseisistä tuotantopanoksista;

iii) vapautus myönnetään, vaikka kyseistä vapautusta ei myönnetä kotimaiseen kulutukseen myytäville samankaltaisille tuotteille”

(111) Tässä suhteessa olisi huomattava, että perusasetuksessa ”kumulatiiviset” välilliset verot ovat monivaiheisia veroja, jotka kannetaan silloin, kun ei ole olemassa järjestelmää veron myöhempää hyvitystä varten, jos tavaroita tai palveluita, jotka ovat veronalaisia yhdessä tuotannon vaiheessa, käytetään tuotannon myöhemmässä vaiheessa.

(112) Väitteisiin vastattaessa olisi muistutettava mieliin, että vienti- ja tuontipolitiikan mukaisesti vientiin suuntautuneet yksiköt ovat oikeutettuja paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttamiseen. Toisin sanoen ei vaadita, että tavaroita olisi käytettävä vientituotteiden tuotannossa. Intian viranomaisten mukaan tavaroiden hankkija on liikevaihtoveron alainen ja valtion liikevaihtoveroa ei yleensä palauteta.

(113) Paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen vientiin suuntautuneille yksiköille on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki seuraavista syistä. Perusasetuksen liitteessä I olevan h kohdan säädösten mukaisesti paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksettua valtion liikevaihtoveroa palautettiin liikaa vientiin suuntautuneille yksiköille (joiden on harjoitettava vientiä) verrattuna kotimaiseen kulutukseen myytäviin tuotteisiin (joiden osalta valtion liikevaihtoveroa ei palauteta). Kuten edellä mainittiin, vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan kohdassa 6.12 määrätään, että vientiteollisuuden vapaa-alueet ja vientiin suuntautuneet yksiköt voivat saada palautuksen, jos toimitetut tuotteet on valmistettu Intiassa. Vientiin suuntautuneet yksiköt ovat oikeutettuja valtion liikevaihtoveron palauttamiseen, toisin kuin kotimaisilla markkinoilla myyntiä harjoittavat yritykset. Lisäksi ei ole osoitettu, että palautus myönnetään tuotantopanosten käyttöä tuotantoprosessissa koskevien ohjeiden mukaisesti (perusasetuksen liite II). Ei ole näyttöä siitä, että Intian viranomaisilla on käytössä tai että ne soveltavat mitään järjestelmää tai menettelyä sen vahvistamiseksi, että tuotantopanokset käytetään vientituotteiden tuotannossa ja missä määrin niitä käytetään. Lisäksi tutkimuksessa todettiin, että asianomainen yritys hankki valtion liikevaihtoverosta vapautuksen avulla useita tavaroita, joita ei käytetä vientituotteiden tuotannossa. Tämän perusteella voidaan ainoastaan päätellä, että veroa on palautettu liikaa.

(114) Lisäksi väitettiin, että tässä tapauksessa kyseessä oleva vientiin suuntautunut yksikkö on sijoittautunut Uttar Pradeshin osavaltioon ja että sen vuoksi olisi tarkasteltava kyseisessä osavaltiossa sovellettavaa liikevaihtoverolakia sen määrittämiseksi, ovatko muut kuin vientiin suuntautuneet yksiköt asianomaisessa osavaltiossa vapautettuja liikevaihtoverosta vai ei. Lisäksi väitettiin, että Intian lainsäädännössä, valtion kauppaverolaissa, säädetään verovapautuksista tai myönnytyksistä vientituotteiden valmistuksessa käytettävien raaka-aineiden ja pakkausmateriaalien hankinnan osalta. Väitettiin, että siinä ei erotella sitä, onko tuotteen vienyt vientiin suuntautunut yksikkö tai muu kuin vientiin suuntautunut yksikkö.

▼B

(115) Intian viranomaisten luokse tehdyn tarkastuskäynnin aikana todettiin kuitenkin, että osavaltioiden väliseen kauppaan sovelletaan valtion liikevaihtoveroa eikä paikallista liikevaihtoveroa. Valtion liikevaihtoveroa ei yleensä voida palauttaa (lukuun ottamatta sitä seikkaa, että vientiin suuntautuneet yksiköt ovat oikeutettuja paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttamiseen). Paikallishallinto päättää vapautusten myöntämisestä Intian osavaltioiden sisällä tapahtuvaan kauppaan sovellettavan paikallisen liikevaihtoveron osalta. Se, että tietty osavaltio voi myöntää erilaisia verovapautuksia tai myönnytyksiä, ei ole merkittävää arvioitaessa sitä, mahdollistaako järjestelmä tasoitustullin käyttöönoton salliessaan paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttamisen. Näin ollen pyyntö hylättiin.

(116) Koska tuki on sidottu vientiteollisuuden vapaa-alueeseen/vientiin suuntautuneeseen yksikköön, sen myöntäminen riippuu vientituloksesta perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Sen vuoksi tuen katsotaan olevan erityinen ja siten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

e) *Tuen määrän laskeminen*

Vapautus raaka-aineiden tuontitulleista

(117) Tuotujen ainesten laji ja määrät tarkastettiin tarkastuskäynnin aikana. Tutkimuksessa todettiin, että yritys hankki raaka-aineet paikallisesti ja toi ainoastaan pieniä määriä. Sen vuoksi kysymys siitä, onko tuontitulleja palautettu liikaa, ei tullut esiin.

Vapautus tuotantohyödykkeiden tuontitulleista

(118) Toisin kuin raaka-aineet, tuotantohyödykkeet eivät fyysisesti sisälly valmiisiin tuotteisiin. Laskelmissa katsotaan kantamatta jääneen tullin vastaavan tuotantohyödykkeen tuonnissa myönnettyä avustusta. Tutkitun yrityksen saama etu on laskettu tuotujen tuotantohyödykkeiden kantamattomien tuontitullien perusteella jakamalla kyseinen määrä sellaiselle ajanjaksolle, joka vastaa kyseisten tuotantohyödykkeiden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla perusasetuksen 7 artiklan mukaisesti. Tällä tavoin tutkimusajanjaksolle laskettua määrää on mukautettu lisäämällä tutkimusajanjakson korko edun arvon heijastamiseksi pitemmällä aikavälillä ja siten käyttäjälle kyseisestä järjestelmästä koituvan kokonaisedun määrittämiseksi. Koska kyseinen tuki vastaa kertaluonteista avustusta, katsottiin aiheelliseksi soveltaa Intiassa tutkimusajanjakson aikana voimassa ollutta markkinakorkoa (arviolta 10 prosenttia). Tuen kokonaismäärä on jaettu vientiin suuntautuneen yksikön kokonaisviennin liikevaihdolle perusasetuksen 7 artiklan mukaisesti. Tämän laskelman perusteella yrityksen saama tuki oli 6,85 prosenttia.

Paikallisilla markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen

(119) Saatu etu laskettiin tutkimusajanjakson aikana tehdyistä hankinnoista palautettavan valtion liikevaihtoveron määrän perusteella. Tuen määrä on jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille perusasetuksen 7 artiklan mukaisesti. Tämän laskelman perusteella yrityksen saama tuki oli 1,75 prosenttia.

7. **Vapautus tuloverosta**

a) *Oikeusperusta*

(120) Tuloverosta vapautuksen oikeusperusta on vuoden 1961 tuloverolaki. Kyseisessä laissa, jota muutetaan vuosittain varainhoitolailla, vahvistetaan veronkannon perusteet sekä erinäiset haettavissa olevat vapautukset ja vähennykset. Yritykset voivat muun

▼B

muassa hakea kyseisen säädöksen 10A, 10B ja 80HHC pykälässä tarkoitettuja vapautuksia, jotka koskevat viennistä saadun myyntivoiton vapautusta tuloverosta.

b) *Tukikelpoisuus*

(121) Lain 10A pykälän mukaisia vapautuksia voivat hakea vapaakauppa-alueilla sijaitsevat yritykset. 10B pykälän mukaista vapautusta voivat hakea vientiin suuntautuneet yksiköt. 80HHC pykälän mukaista vapautusta voi hakea mikä tahansa yritys, joka vie tavaroita.

c) *Toteuttaminen käytännössä*

(122) Saadakseen edellä mainitut verovähennykset/-vapautukset yrityksen on tehtävä hakemus antaessaan veroilmoituksensa veroviranomaisille verovuoden lopussa. Verovuosi kestää 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään maaliskuuta. Veroilmoitus on annettava viranomaisille seuraavan marraskuun 30 päivään mennessä. Viranomaisten lopullinen veronmääritys voi viedä kolmekin vuotta veroilmoituksen antamisesta. Yritys voi hakea ainoastaan yhtä edellä mainituissa kolmessa pykälässä säädetyistä vähennyksistä.

d) *Tuloverosta vapautusta koskevat päätelmät*

(123) Perusasetuksen liitteessä I olevan e kohdan mukaisesti ”viennin yhteydessä maksamista … välittömistä veroista … kokonaan tai osittain vapauttaminen” muodostaa vientituen. Tuloverosta vapauttamisen järjestelmässä Intian viranomaiset antavat yritykselle taloudellista tukea luopumalla tulosta, joka valtiolle kertyisi yritykseltä saatavista välittömistä veroista, ellei se olisi hakenut vapautusta tuloverosta. Kyseinen taloudellinen tuki merkitsee etua järjestelmän käyttäjälle, joka voi maksaa vähemmän tuloveroa.

(124) Tuki on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska sillä vapautetaan ainoastaan viennistä saadut myyntitulot verosta, ja sen vuoksi se katsotaan erityiseksi tueksi.

(125) Intian viranomaiset ja Texprocil väittivät, että 80HHC pykälän mukainen vapautus tuloverosta poistetaan asteittain alkaen varainhoitovuodesta huhtikuu 2001—maaliskuu 2002. Väitettiin, että sen vuoksi ei ollut asianmukaista ottaa käyttöön tasoitustullia tämän järjestelmän osalta.

(126) Väitettiin myös, että tuloverolain 80HHC pykälän 1B momentin mukaisesti tietty prosenttiosuus vientitulosta tiettyinä vuosina vapautetaan verosta seuraavan taulukon mukaisesti.

Varainhoitovuosi	Arviointivuosi	Sallittu vähennys prosentteina vientitulosta
2000-2001	2001-2002	80 %
2001-2002	2002-2003	70 %
2002-2003	2003-2004	50 %
2003-2004	2004-2005	30 %
2004-2005	2005-2006	0 %

(127) Esitettyjen väitteiden osalta todettiin tarkastuskäynnin aikana, että ohjelma oli yhä voimassa tutkimusajanjakson aikana. Tuloverosta vapautetun vientitulon tosiasiallinen määrä oli 70 prosenttia, ja järjestelmästä tullaan jatkamaan etujen myöntämistä intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton aikana. Perusasetuksen 15 artiklan mukaisesti tasoitustulli olisi otettava käyttöön, jollei tukea tai tukia peruuteta tai osoiteta, että niistä ei enää koidu hyötyä kyseessä oleville

▼B

viejille. Koska 80HHC pykälän mukainen tuloverosta vapautus selvästi täyttää kyseiset kriteerit perusasetuksen 15 artiklan mukaisten tullien käyttöön ottamiseksi, kaikki siitä saatavat edut olisi sisällytettävä tasoitustullin kokonaismäärään.

e) *Tuen määrän laskeminen*

(128) Lain 10A, 10B ja 80HHC pykälän mukaista etua koskevat hakemukset tehdään jätettäessä veroilmoitus verovuoden päättyessä. Koska Intian verovuosi alkaa 1. huhtikuuta ja päättyy 31. maaliskuuta, etu laskettiin tutkimusajanjaksolla päättyvän verovuoden (eli 1. huhtikuuta 2001—31. maaliskuuta 2002) aikana haettujen tosiasiallisten tuloverovapautusten perusteella. Verovapautusta koskeva hakemus oli jätettävä viimeistään 30. syyskuuta 2002 eli tutkimusajanjakson loppuessa. Viejien saama etu on sen vuoksi laskettu tavanomaisesti kannettavan veromäärän ja vapautuksen jälkeen kannetun veromäärän välisen erotuksen perusteella. Kyseisenä verovuonna sovellettiin 35,7 prosentin yhtiöveroa. Tuen määrä on jaettu kokonaisviennille perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(129) Vaikka tukiedun määrä ilmoitettiin pidettävän nollana, vaihtoehtoisia menetelmiä ehdotettiin tukimarginaalin laskemiseksi erityisesti suhteessa sovellettaviin verokantoihin.

(130) Tämän väitteen osalta huomautetaan, että perusasetuksen 5 artiklassa säädetään, että tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä olisi laskettava vastaanottajan saaman sellaisen edun perusteella, jonka on todettu olleen olemassa tutkimusajanjakson aikana. Kuten edellä mainittiin, etu laskettiin verovuonna 2001—2002 (eli 1. huhtikuuta—31. maaliskuuta 2002), joka päättyi tutkimusajanjakson puolessa välissä, saadun tavanomaisen verotettavan tulon perusteella. Verovuonna 2002—2001 (arviointivuosi 2002—2003) vientitulon tuloverosta vapautettu tosiasiallinen määrä (eli veronvapautukseen oikeutetun vientitulon prosenttiosuus) oli 70 prosenttia. Seuraavana verovuonna (eli 1. huhtikuuta 2002—31. maaliskuuta 2003) vientitulon tuloverosta vapautettu tosiasiallinen määrä oli 50 prosenttia. Osa viimeksi mainitusta verovuodesta ajoittuu tämän menettelyn tutkimusajanjakson ajalle, minkä vuoksi on asianmukaista laskea tasoitustoimiin johtavan tuen määrä näiden kahden tutkimusajanjaksolla sovelletun veroprosentin keskiarvon mukaan suhteellisesti eli 60 prosentin mukaan. Järjestelmää käyttäneiden yritysten tukimääriin on tehty vastaavat asianmukaiset oikaisut.

(131) Väitettiin myös, että DEPBS-tulot olisi vähennettävä verottavien tulojen määrästä. Väitettiin, että DEPBS-tulojen puuttuessa viennistä ei olisi saatu lainkaan verotettavaa tuloa. Tämä väite on perusteeton. Vaikka DEPBS-etu otettaisiin huomioon, se myönnetään siihen oikeutetuille yrityksille raha-avustuksen muodossa (eli suorana varojen siirtona), kun taas tuloverosta vapautus koskee valtion luopumista sille muuten kuuluvista tuloista. DEPBS-edut muodostavat selvästi osan yrityksen kokonaistuloista, mutta kyseiset kaksi tukea ovat tulosta Intian viranomaisten kahdesta riippumattomasta toimesta. Tutkivan viranomaisen tehtävänä ei ole yrittää rekonstruoida sitä tilannetta, joka vallitsisi, jos tiettyjä tukia ei olisi olemassa. Joka tapauksessa yrityksen verotettavat tulot viennistä tai kaikista liiketoimista määritellään vertailemalla yrityksen kokonaistuloja ja -kuluja, jotka muodostuvat useista eri osioista ja jotka ovat tulosta kaikentyyppisistä kaupallisista päätöksistä ja markkinavoimien vaikutuksista. Olisi kohtuutonta valita yksi osio (esim. DEPBS-tulot) ja jättää se laskennan ulkopuolelle. Kuten edellä selitettiin, etu laskettiin joka tapauksessa kaikille yrityksille tutkimusajanjaksolla päättyneen verovuoden (eli 1. huhtikuuta 2001—31. maaliskuuta 2002) aikana haettujen tosiasiallisten tuloverovapautusten mukaisesti.

(132) Kuusi yritystä sai etua tästä järjestelmästä tutkimusajanjakson aikana. Viisi yritystä sai 0,32—3,70 prosentin tuet, mutta kuudennen yrityksen tuki oli vähäpätöinen.

▼B

8. **Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä**

(133) Perusasetuksen säännösten mukaisten, tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvon perusteella ilmaistuna on 3,09—10,44 prosenttia.

(134) Perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti otokseen kuulumattomien yritysten tukimarginaali, joka laskettiin otoksessa mukana oleville yhteistyössä toimineille yrityksille vahvistetun painotetun keskimääräisen tukimarginaalin perusteella, on 7,67 prosenttia. Koska yhteistyön kokonaistaso Intian osalta oli korkea (yli 90 prosenttia), kaikkien muiden yritysten jäännöstukimarginaali vahvistettiin korkeimman yksilöllisen marginaalin omaavan yrityksen tasolle eli 10,44 prosenttiin.

Tuen laji	DEPB	DFRC	EPCGS	EPZ/EOU	Vapautus tuloverosta	Yhteensä
	Viennin jälkeinen					
Bombay Dyeing N. W. Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	4,95 %		0,38 %			5,33 %
Brijmohan Purusottamdas	5,93 %				0,32 %	6,25 %
Divya	3,47 %				2,95 %	6,42 %
Jindal Worldwide	1,45 %				1,65 %	3,09 %
Texcellence	1,88 %	3,08 %			3,70 %	8,65 %
Mahalaxmi Exports	7,02 %				2,29 %	9,31 %
Pasupati				8,59 %		8,59 %
Prakash Cotton Mills	8,44 %		2,00 %			10,44 %
Vigneshwara	4,46 %					4,46 %
Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet yritykset						7,67 %
Kaikki muut						10,44 %

(135) Otokseen kuuluvan yrityksen Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd osalta vahvistettiin, että kyseinen yritys käytti kahden etuyhteydessä olevan yrityksen, Nowrosjee Wadia & Sons Limited ja N. W. Exports Limited, hankkimia lisenssejä. Tutkimuksessa paljastui, että kyseiset kaksi etuyhteydessä olevaa yritystä veivät Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd:n valmistamia tuotteita. Etuyhteydessä oleviin yrityksiin olisi sen vuoksi sovellettava Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd:lle vahvistettuja tukimarginaaleja.

D. **YHTEISÖN TUOTANNONALA**

(136) Yhteisössä kyseistä tuotetta valmistavat:

— tuottajat, joiden puolesta valitus jätettiin; kaikki otokseen valitut tuottajat, jäljempänä ’o"/>otokseen kuuluvat yhteisön tuottajat’, olivat myös valituksen tekijöitä,

— muut yhteisön tuottajat, jotka eivät olleet valituksen tekijöitä eivätkä toimineet yhteistyössä. Yksi tuotantoa harjoittava yritys, joka edusti alle yhtä prosenttia yhteisön tuotannosta, vastusti menettelyä.

▼B

(137) Komissio arvioi, voitaisiinko edellä mainittujen yritysten katsoa olevan perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisön tuottajia. Kaikkien kyseisten yritysten tuotanto muodostaa yhteisön tuotannon.

(138) Yhteisön tuotannonala koostuu 29 yhteisön tuottajasta, jotka toimivat yhteistyössä komission kanssa; näihin kuuluu myös viisi otokseen kuuluvaa yhteisön tuottajaa. Kyseiset tuottajat edustavat 45:tä prosenttia yhteisön puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuotannosta. Niiden katsotaan tämän vuoksi muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

E. **VAHINKO**

1. **Alustavat huomautukset**

(139) Ottaen huomioon se, että yhteisön tuotannonalan tapauksessa käytettiin otantamenetelmää, vahinko on arvioitu koko yhteisön tuotannonalan osalta hankittujen tietojen perusteella tuotantoa, tuottavuutta, myyntiä, markkinaosuutta, työllisyyttä ja kasvua koskevien suuntausten osalta. Toisaalta analysoitiin otokseen kuuluvilta tuottajilta kerättyjä tietoja, jotka koskivat hintoja ja kannattavuutta, kassavirtaa, pääoman saantia ja investointeja, varastoja, kapasiteettia, kapasiteetin käyttöastetta, sijoitetun pääoman tuottoa ja palkkoja koskevia suuntauksia.

2. **Yhteisön kulutus**

(140) Yhteisön kulutus vahvistettiin Eurocotonin mukaisten yhteisön tuottajien tuotantomäärien perusteella, josta vähennettiin Eurostatin tietoihin perustuva vienti ja johon lisättiin myös Eurostatin tietoihin perustuva Intiasta ja muista kolmansista maista peräisin oleva tuonti. Vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana todettavissa oleva yhteisön kulutus nousi tasaisesti 173 651 tonnista 199 881 tonniin eli 15 prosentilla.

3. **Tuonti asianomaisesta maasta**

a) *Määrä ja markkinaosuus*

(141) Puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonti Intiasta yhteisöön laski määrällisesti 15 700 tonnista vuonna 1999 14 300 tonniin tutkimusajanjaksolla eli 9 prosentilla tarkastelujaksolla. Vähäisen kasvun jälkeen vuosina 1999—2000 tuonti laski vuonna 2001. Vastaavasti markkinaosuus laski 9,1 prosentista vuonna 1999 7,2 prosenttiin tutkimusajanjaksolla.

(142) Vaikka on totta, että Intiasta tuleva tuonti menetti markkinaosuuttaan tarkastelujaksolla, kyseisen tuonnin taso on huomattavasti perusasetuksen 10 artiklan 11 kohdassa säädettyjä tasoja korkeampi. Kyseisen tuonnin merkitystä voidaan myös kuvata vertaamalla sitä yhteisön tuotannonalan markkinaosuuteen. Intiasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus on yli kolmannes yhteisön tuotannonalan markkinaosuudesta. On huomattava, että vuoden 2003 ensimmäisenä yhdeksänä kuukautena tuontimäärät kasvoivat vuositasolla yli 11 prosenttia.

b) *Hinnat*

(143) Intiasta peräisin olevan tuonnin keskimääräiset hinnat pysyivät vakaana vuosina 1999—2000 eli noin 5,65 eurona kilolta. Vuonna 2001 ne nousivat noin 5,80 euroon kilolta ja laskivat myöhemmin tutkimusajanjaksolla noin 5,50 euroon kilolta eli 5 prosentilla.

c) *Hinnan alittavuus*

(144) Hinnan alittavuuden arvioimista varten yhteisön tuotannonalan myynnin, joka suuntautui etuyhteydettömille asiakkaille yhteisön markkinoilla, hintojen tuotekohtaista painotettua keskiarvoa

▼B

verrattiin tarkasteltavana olevan tuonnin vastaavaan vientihintojen painotettuun keskiarvoon. Vertailtavista hinnoista oli vähennetty hyvitykset ja alennukset. Yhteisön tuotannonalan hintoja oikaistiin noudettuna lähettäjältä -tasolle. Tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat määritettiin cif-hintoina, joihin oli tehty asianmukaiset oikaisut tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(145) Vertailussa kävi ilmi, että Intiasta peräisin olevia tarkasteltavana olevia tuotteita myytiin tutkimusajanjakson aikana yhteisössä hinnoilla, jotka alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat niistä prosentteina ilmaistuina 26—77 prosentilla. Yli 75 prosentissa tapauksista hinnan alittavuuden marginaalit olivat 60—70 prosenttia.

4. **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

(146) Tutkittiin, onko yhteisön tuotannonala yhä toipumassa aikaisemman tuetun tuonnin tai polkumyynnin vaikutuksista. Asiaa tukevaa näyttöä ei kuitenkaan löydetty.

(147) Väitettiin, että yhteisön tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa, koska kiintiöt suojasivat sitä. On totta, että tutkimusajanjaksolla oli voimassa kiintiöitä. Kansainvälisen lain mukaan kiintiöiden oikeusperusta on WTO:n tekstiili- ja vaatetussopimuksessa. Kiintiöt poistetaan vaiheittain 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä. Olisi huomattava, että kyseisiä kiintiöitä ei käytetty täysimääräisesti tutkimusajanjaksolla. Määrät, jotka voidaan tuoda kiintiöiden mukaisesti, vastaavat huomattavaa osaa yhteisön markkinoista. Tutkimusajanjakson kulutuslukujen perusteella vuoden 2002 vuosittainen kiintiö vastaa Intian tapauksessa noin 12 prosentin markkinaosuutta. Olisi myös huomattava, että kyseisten tekstiilikiintiöiden taso määritetään suorissa neuvotteluissa, jotka eivät kuulu perusasetuksessa säädettyyn analyyttiseen kehykseen. Vaikka ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että kiintiöt voivat vaikuttaa yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, pelkkä kiintiöiden olemassaolo ei estä yhteisön tuotannonalaa kärsimästä vahinkoa. Lukujen tarkasteleminen tämän tapauksen osalta osoittaa, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla kiintiöiden olemassaolosta huolimatta. Itse asiassa yhteisön tuotannonalan tilanne huononi, vaikka intialaiset viejät eivät käyttäneet täysimääräisesti niille myönnettyjä kiintiömääriä tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi väite hylätään.

a) *Yhteisön koko tuotannonalaa koskevat tiedot*

Tuotanto, työllisyys ja tuottavuus

(148) Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä kasvoi hieman vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä 37 700 tonnista 39 500 tonniin eli 5 prosentilla.

(149) Työllisyys pysyi pohjimmiltaan vakaana noin 5 500 työntekijässä. Sen vuoksi tuottavuus kasvoi 6,8 tonnista työntekijää kohti vuonna 1999 7,2 tonniin työntekijää kohti tutkimusajanjaksolla eli 6 prosenttia tarkastelujaksolla.

Myynnin määrä ja markkinaosuus

(150) Tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan myynnin määrä kasvoi 4 prosenttia 36 200 tonnista vuonna 1999 37 800 tonniin tutkimusajanjakson aikana. Se oli noussut 38 300 tonniin vuonna 2001, mutta se laski tutkimusajanjaksolla. Kyseisen myynnin liikevaihto kasvoi 410 miljoonasta eurosta vuonna 1999 441 miljoonaan euroon vuonna 2001, mutta se väheni myöhemmin 5 prosenttiyksiköllä 420 miljoonaan euroon tutkimusajanjakson aikana.

(151) Huolimatta siitä, että kulutus yhteisön markkinoilla kasvoi 15 prosenttia saman ajanjakson kuluessa, yhteisön tuotannonalan

▼B

markkinaosuus tosiasiallisesti pieneni 20,8 prosentista 18,9 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Markkinaosuus pysytteli noin 20 prosentissa vuosina 1999—2001 ja laski 1,5 prosenttiyksikköä vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

Kasvu

(152) Vaikka yhteisön kulutus kasvoi 15 prosenttia vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, yhteisön tuotannonalan myyntimäärä kasvoi ainoastaan 4 prosenttia. Toisaalta tuonnin kokonaismäärä kasvoi 35 prosenttia samana ajanjaksona ja suurin kasvu oli 120 000 tonnista vuonna 2001 139 000 tonniin tutkimusajanjaksolla. Vaikka kaiken tuonnin markkinaosuus kasvoi yli 10 prosenttiyksikköä, yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski 20,8 prosentista 18,9 prosenttiin. Tämä tarkoittaa sitä, että yhteisön tuotannonala ei voinut osallistua riittävästi markkinoiden kasvuun vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

b) *Otokseen kuuluvia yhteisön tuottajia koskevat tiedot*

Varastot, kapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(153) Varastot vaihtelevat huomattavasti, koska suurin osa tuotannosta valmistetaan tilaustyönä, mikä vähentää mahdollisuuksia tuottaa pelkästään varastoja. Vaikka otokseen kuuluvien yhteisön tuottajien varastojen todettiin kasvaneen, todettiin, että varastot eivät olleet tässä tapauksessa merkittävä vahingon indikaattori tuotannonalalle ominaisten suurten vaihtelujen vuoksi.

(154) Melkein kaikkien otokseen kuuluvien yhteisön tuottajien tuotantokapasiteettia oli vaikea määrittää, koska samankaltaisen tuotteen tuotantoprosessi on yksilöllinen ja vaatii useiden koneiden käyttöä. Sen vuoksi on mahdotonta tehdä yleisiä päätelmiä yksittäisten koneiden samankaltaisen tuotteen tuotantoa koskevasta kapasiteetista. Lisäksi jotkut otokseen kuuluvat yhteisön tuottajat ovat antaneet osan tuotantoprosessista alihankkijoille.

(155) Niiden tuotteiden osalta, jotka käyvät läpi painatusprosessin, painatusosaston katsottiin olevan tekijä, joka määrittää painettuja vuodeliinavaatteita koskevan kapasiteetin kaikkien otokseen kuuluvien yhteisön tuottajien osalta. Painatusosaston kapasiteetin käyttöasteen todettiin laskeneen tasaisesti 90 prosentista 82 prosenttiin.

(156) Väitettiin, että tuotantokapasiteetin ja kapasiteetin käyttöasteen kehitystä ei voida pitää vahinkoa koskevaa päätelmää tukevana. Tässä suhteessa tunnustetaan, kuten samaa tuotetta koskevissa aikaisemmissa tutkimuksissa, että ei ollut mahdollista tehdä yleisiä johtopäätöksiä yksittäisten koneiden kapasiteetista. Siitä huolimatta painatuskapasiteetin analyysi oli yksi vahinkoa osoittavista indikaattoreista, vaikka se koskikin ainoastaan osaa samankaltaisesta tuotteesta.

Hinnat

(157) Otokseen kuuluvien tuottajien keskimääräiset kilohinnat nousivat asteittain 13,3 eurosta 14,2 euroon tarkastelujaksolla. Tätä olisi tarkasteltava ottaen huomioon se seikka, että kyseinen keskimääräinen hinta kattaa hinnaltaan sekä kalliit että halvat tarkasteltavana olevat tuotteet ja että yhteisön tuotannonala on ollut pakotettu siirtymään enemmän kalliimpien, markkinoiden kapean sektorin tuotteiden myyntiin, koska sen suuria määriä tuottamien massamarkkinoille tarkoitettujen tuotteiden myynti kärsi tappion alhaisen hintatason maista tulevalle tuonnille. Toisaalta yhteisön tuotannonalan myynnin keskimääräiset kilohinnat kasvoivat kokonaisuutena katsoen marginaalisesti 11,3 eurosta vuonna 1999 11,5 euroon vuonna 2001 mutta laskivat myöhemmin 11,1 euroon tutkimusajanjaksolla.

▼B

(158) Väitettiin, että hintojen kehitystä ei voida pitää vahinkoa koskevaa päätelmää tukevana. Kyseinen väite perustui ainoastaan siihen seikkaan, että otokseen kuuluvien yritysten myyntihinnat nousivat hieman, mille annettiin selitys edellä johdanto-osan 157 kappaleessa. Lisäksi hintojen kehitys on vain yksi tarkasteltava tekijä. Myös kokonaisyksikkökustannukset kasvoivat myös, koska yhteisön tuotannonala siirtyi yhä enemmän suuren lisäarvon omaavien, markkinoiden kapean sektorin tuotteiden tuotantoon, mikä nosti hintoja. Keskimääräisen hinnan nousu ei sen vuoksi välttämättä tue sitä päätelmää, että vahinkoa ei ole aiheutunut. Sen vuoksi väite hylätään.

Investoinnit ja pääoman saanti

(159) Vuosina 1999—2001 investoinnit vähenivät huomattavasti 7 miljoonasta eurosta 2,5 miljoonaan euroon. Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana investoinnit pysyivät melko vakaina ja olivat tutkimusajanjakson aikana ainoastaan 41 prosenttia vuonna 1999 investoidusta määrästä.

(160) Yhteisön tuotannonala ei esittänyt väitteitä siitä, että sillä olisi ollut vaikeuksia saada toimintaansa pääomaa, eikä siitä ollut mitään osoitusta.

Kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta

(161) Tarkastelujaksolla otokseen kuuluvien yhteisön tuottajien kannattavuus laski huomattavasti 7,7 prosentista vuonna 1999 4,4 prosenttiin tutkimusajanjaksolla eli 42 prosenttia. Sijoitetun pääoman tuotto noudatti samaa suuntausta; se laski 10,5 prosentista vuonna 1999 5,9 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana, eli vähennystä oli 44 prosenttia.

(162) Väitettiin, että keskimäärin yli 5 prosentin kannattavuutta tarkastelujaksolla ei voida pitää vahinkoa koskevaa päätelmää tukevana. Tässä suhteessa vahinko on vahvistettava pääasiassa tutkimusajanjaksolla. Tutkimusajanjaksolla kannattavuus oli ainoastaan 4,4 prosenttia. Lisäksi kannattavuus oli saavuttanut 7,7 prosenttia vuonna 1999, jolloin yhteisön tuotannonala ei joutunut kilpailemaan tuetun tuonnin kanssa. Se laski 43 prosenttia tarkastelujaksolla eli kyseessä oli huomattava lasku, joka johtui kovasta kilpailusta tuetun tuonnin taholta. Tämän johdosta tutkimusajanjakson kannattavuus, 6,5 prosenttia, ei ollut se, mikä se olisi voinut olla, jos tuettua tuontia ei olisi tapahtunut.

(163) Väitettiin, että otokseen kuuluvien yritysten kannattavuuden lasku ei voi johtua tuetusta tuonnista, vaan kasvaneista työvoimakustannuksista ja vähentyneistä investoinneista. Otoksen keskimääräiset työvoimakustannukset kasvoivat ainoastaan 4,2 prosenttia tarkastelujaksolla, joten tämä ei voi selittää kannattavuuden laskua. Lisäksi investointien lasku ei välttämättä merkitse kannattavuuden laskua. Sen vuoksi väite hylätään.

(164) Väitettiin, että sijoitetun pääoman tuoton vähentyminen heijastaa ainoastaan investointien vähenemistä. Sijoitetun pääoman tuotto määritellään kuitenkin suhteessa kokonaisvarojen arvoon. Sen vuoksi investointien vähentyminen vaikuttaisi kokonaisvarojen arvon laskuun ja siten sijoitetun pääoman tuoton kasvuun. Sen vuoksi väite hylätään.

(165) Samankaltaisen tuotteen kassavirta väheni huomattavasti 16,8 miljoonasta eurosta vuonna 1999 11,3 miljoonaan euroon tutkimusajanjaksolla. Tärkein vähennys tapahtui vuonna 2000, kun kassavirta väheni 27 prosentilla. Vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana se laski lisää 5 prosenttia.

(166) Väitettiin, että komissio piti kassavirtaa merkityksettömänä indikaattorina. Tässä suhteessa on huomattava, että kassavirtaan vaikuttavat varastojen vaihtelut, ja sen vuoksi se on vähemmän merkittävä indikaattori. Olisi kuitenkin huomattava, että kassavirran kielteinen kehitys tarkastelujaksolla seuraa muiden indikaattorien kehitystä, mikä vahvistaa yhteisön tuotannonalan

▼B

kielteisen kehityssuunnan. Sitä ei sen vuoksi olisi pidettävä merkityksettömänä.

Palkat

(167) Työvoimakustannukset nousivat 3,3 prosenttia tarkastelujaksolla eli 35,2 miljoonasta eurosta vuonna 1999 36,3 miljoonaan euroon tutkimusajanjaksolla. Koska työntekijöiden määrä pysyi pohjimmiltaan vakaana, keskimääräiset työvoimakustannukset nousivat myös 29 100 eurosta 30 300 euroon. Määrät ovat kasvaneet nimellisesti ja niiden kasvu on huomattavasti eli yli 7,8 prosenttia kuluttajahintojen nousua alhaisempi tarkastelujaksolla.

(168) Väitettiin, että palkkojen nousu ei viittaa vahinkoon. Tässä suhteessa huomautetaan, että otokseen kuuluvien yritysten keskimääräiset työvoimakustannukset nousivat nimellisesti ainoastaan 4,2 prosenttia koko tarkastelujaksolla, mikä kuluttajahintojen nousu huomioon ottaen tarkoittaa, että ne laskivat reaalisesti noin 3,6 prosentilla.

Tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen suuruus

(169) Kun otetaan huomioon vientituella tapahtuneen tuonnin määrä ja hinta, tosiasiallisten, itsessään myös huomattavien, tukimarginaalien vaikutuksia ei voida pitää vähäpätöisinä.

Indikaattoreiden merkittävyys

(170) Väitettiin, että tuotanto, tuottavuus ja myynnin määrä lisääntyivät ja työllisyys oli vakaa, mikä ei vahvista vahinkoa. Väitettiin myös, että varastojen ja pääoman saannin tarkastelu ei vahvistanut vahinkoa ja että sen vuoksi kyseisiä tekijöitä ei ollut tarpeen kommentoida. Tässä suhteessa olisi huomattava, että vahinko on määritettävä useiden tekijöiden tarkastelun perusteella ja että perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti yksi tai useampi niistä voi olla merkityksellinen. Väite ei ole vakuuttava, sillä mikään indikaattori ei ole merkityksellinen yksin ja muut indikaattorit osoittavat kielteistä kehityssuuntaa. Sen vuoksi väite hylättiin.

5. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(171) Edellä mainittujen tekijöiden tarkastelu osoittaa, että vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä yhteisön tuotannonalan tilanne paheni. Kannattavuus laski huomattavasti tarkastelujaksolla ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski tarkastelujaksolla 9,1 prosentilla. Useat muut vahinkoindikaattorit, kuten kapasiteetin käyttöaste, kassavirta, sijoitetun pääoman tuotto ja investoinnit, kehittyivät myös kielteisesti. Otokseen kuuluvien yhteisön tuottajien investoinnit vähenivät huomattavasti kuten myös sijoitetun pääoman tuotto. Työllisyys pysyi pohjimmiltaan vakaana. Tietyt indikaattorit osoittivat myönteistä kehitystä: yhteisön tuotannonalan liikevaihto ja myynnin määrä nousivat hieman tarkastelujaksolla. Tuottavuus ja palkat nousivat vähän. Otokseen kuuluvien tuottajien keskimääräiset myyntihinnat olivat noususuunnassa tarkastelujaksolla, mikä johtuu kuitenkin osittain siirtymisestä enemmän kalliimpien, markkinoiden kapean sektorin tuotteiden myyntiin. Olisi kuitenkin huomattava, että saman ajanjakson aikana yhteisön kulutus kasvoi 15 prosenttia, mutta yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski 9,1 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat laskivat lisäksi tarkastelujakson aikana.

(172) Edellä sanottu huomioon ottaen päätellään, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

▼B

F. **SYY-YHTEYS**

1. **Johdanto**

(173) Perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tarkasteli, onko Intiasta peräisin oleva vientituella tapahtuva tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Vientituella tapahtuneen tuonnin lisäksi muita tiedossa olevia tekijöitä tutkittiin sen varmistamiseksi, ettei näiden yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsota johtuvan vientituella tapahtuneesta tuonnista.

2. **Tuetun tuonnin vaikutukset**

(174) Puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonti Intiasta yhteisöön laski määrällisesti 15 700 tonnista vuonna 1999 14 300 tonniin tutkimusajanjaksolla eli 9 prosenttia. Vähäisen kasvun jälkeen vuosina 1999—2000 tuonti laski vuonna 2001 ja pysyi vakaana tutkimusajanjaksolla. Vastaava markkinaosuus laski huomattavasti 9,1 prosentista vuonna 1999 7,2 prosenttiin tutkimusajanjaksolla.

(175) Intiasta peräisin olevan tuonnin keskimääräiset hinnat laskivat hieman tarkastelujaksolla. Ne pysyivät vakaana vuosina 1999—2000 eli noin 5,65 euroa kilolta. Vuonna 2001 ne nousivat noin 5,80 euroon kilolta ja laskivat myöhemmin tutkimusajanjaksolla noin 5,50 euroon kilolta eli 5 prosenttia.

(176) Tuetun tuonnin vaikutusten tarkastelussa todettiin, että hinta on pääasiallinen kilpailutekijä. Ostajat määrittelevät itse tilaamansa tuotteen laadun ja mallin. Tässä tapauksessa osto- ja myyntiprosessin tarkastelusta käy ilmi, että tuojat ja kauppiaat määrittelevät tuotteen kaikki ominaisuudet ennen niiden tilaamista intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta (mallin, värin, laadun, koot jne.) ja vertailevat eri tuottajien tarjouksia lähinnä hinnan perusteella, koska kaikki muut eriyttävät osatekijät määritellään ennakolta tarjouspyynnössä tai tuoja määrittelee ne myöhemmin samanlaisia tuotteita koskevien omien toimiensa kautta (esim. tuotemerkin luominen). Hintojen osalta todettiin, että tuetun tuonnin hinnat olivat huomattavasti yhteisön tuotannonalan sekä muiden kolmansien maiden viejien hintoja alhaisemmat ja ne jatkoivat laskuaan myös tutkimusajanjaksolla. Lisäksi todettiin, että yhteisön tuotannonalan oli vetäydyttävä suurelta osin hinnaltaan alhaisten tuotteiden markkinalohkolta, jossa Intiasta peräisin olevalla tuonnilla on vahva osuus. Tässä korostuu intialaisen tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syy-yhteys.

(177) Väitettiin, että Intiasta peräisin oleva tuonti väheni absoluuttisesti ja suhteellisesti tilanteessa, jossa ei sovellettu tulleja, ja että tuonti edusti suhteellisen pientä markkinaosuutta eikä sen vuoksi aiheuttanut vahinkoa.

(178) Intiasta peräisin oleva tuonti todellakin väheni. Syy-yhteyteen liittyy kuitenkin useita tekijöitä. Ensiksi, tutkimusajanjakson aikana kyseiseen tuontiin sovellettiin 10,2 prosentin tullia (joulukuuhun 2001 saakka) ja 9,6 prosentin tullia (tammikuusta 2002 lähtien), kun taas Pakistanista, joka on suurin toimittaja, peräisin oleva tuonti oli vapautettu tullista tammikuusta 2002 lähtien. Toiseksi, markkinaosuuden koon osalta määräävä kysymys ei ole se, onko markkinaosuus suhteellisen pieni vai ei vaan onko se tarpeeksi suuri aiheuttamaan merkittävää vahinkoa. Tässä suhteessa on huomattava, että tuonti oli huomattavaa ja se tapahtui alhaisilla ja tuetuilla hinnoilla, jotka alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat. Todettiin myös, että kyseinen tuonti ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko tapahtuivat samanaikaisesti. Kaikki nämä tekijät vaikuttavat päätelmään, että tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa.

(179) Koska Intiasta yhteisöön suuntautuva tuonti oli merkittävää sekä määrän että hintojen osalta, se vaikutti yhteisön tuotannonalan

▼B

myynnin määrän ja hintojen huomattavaan alenemiseen. Yhteisön tuotannonalan myyntimäärien puuttumista hinnaltaan alhaisten tuotteiden markkinalohkolta ei voitu korvata kalliimpien, markkinoiden kapean sektorin tuotteiden myynnillä. Tämä johti erityisesti yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden, investointien, kannattavuuden ja sijoitetun pääoman tuoton vähenemiseen.

(180) Intialaisten tuottajien tutkimusajanjakson markkinaosuus on yhä huomattava ja paljon yli vähimmäistason. Määrän vähäinen kasvu ei oikeuttanut päätelmää siitä, että intialaiset viejät olisivat joutuneet toisarvoiseen asemaan ja vaarassa jäädä yhteisön markkinoiden ulkopuolelle. Tämän perusteella pääteltiin, että Intiasta peräisin oleva tuettu tuonti on erikseen tarkasteltuna aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Lisäksi näyttää siltä, että Intiasta peräisin oleva tuonti on kasvanut jälleen yli 8 prosentilla vuoden 2003 kuuden ensimmäisen kuukauden aikana verrattuna vuoden 2002 ensimmäiseen neljännekseen, joten ilmeinen laskusuuntaus ei luultavasti ole pysyvä.

(181) Väitettiin, että keskimääräinen tuki oli 8 prosenttia ja keskimääräinen hinnan alittavuus oli paljon korkeampi otokseen kuuluvien tuottajien perimien hintojen noustessa.

(182) Tässä suhteessa olisi huomattava, että vientihintoihin ei monissa tapauksissa sisältynyt vuodeliinavaatteiden suunnittelu- ja markkinointikustannuksia, koska yhteisön tuoja toimitti nämä palvelut. Kyseisiä kustannuksia ei voida kohtuudella arvioida samankaltaisen tuotteen osalta kokonaisuutena katsoen, mutta niiden huomioon ottaminen johtaisi alhaisempiin hinnan alittavuuden marginaaleihin. Myös yhteisön tuotannonalan hinnat liittyvät joissakin tapauksissa merkkituotteisiin, joiden hinnat ovat korkeammat. Lisäksi perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdassa säädetään, että tutkimuksessa on osoitettava, että tuetun tuonnin määrä ja/tai hinta ovat vastuussa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vaikutuksesta. Siten hinnan alittavuus ei lopulta ole määräävä seikka tässä yhteydessä vaan tuonnin hintataso. Sen vuoksi ei voida päätellä, että tuettu tuonti ei aiheuta merkittävää vahinkoa.

3. **Muiden tekijöiden vaikutukset**

a) *Pakistanista peräisin oleva väitetty polkumyynnillä tapahtuva tuonti*

(183) Pakistan kasvatti markkinaosuuttaan jatkuvasti 20,8 prosentista eli 36 000 tonnista vuonna 1999 24,7 prosenttiin eli 49 400 tonniin tutkimusajanjaksolla. Koska Pakistanista peräisin olevien tuotteiden keskimääräiset vientihinnat olivat samaa luokkaa kuin Intiasta peräisin olevan tuonnin hinnat, voidaan olettaa, että myös Pakistanista peräisin oleva vienti on aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tässä yhteydessä on paikallaan huomauttaa, että tämän tukien vastaisen tutkimuksen kanssa samanaikaisesti käynnistettiin polkumyyntitutkimus Pakistanista peräisin olevan saman tuotteen osalta. Se on parhaillaan meneillään ja se perustuu väitteeseen, että Pakistanista peräisin olevan viennin markkinaosuus lisääntyi, koska tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin polkumyynnillä yhteisöön ja sen vuoksi se on aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Jos tämä vahvistetaan kyseisessä tutkimuksessa, asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan ajallaan.

(184) Sen vuoksi päätellään, että Pakistanista peräisin oleva tuonti on todennäköisesti vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon. Vaikka Pakistanista peräisin oleva tuonti on myös voinut aiheuttaa vahinkoa, tarkoitus ei ole kieltää sitä, että Intiasta peräisin oleva tuonti itsessään on aiheuttanut merkittävää vahinkoa.

▼B

b) *Muista yhteisön ulkopuolisista maista kuin Intiasta ja Pakistanista peräisin oleva tuonti*

(185) Muista yhteisön ulkopuolisista maista kuin Intiasta ja Pakistanista peräisin oleva tuonti kasvoi 51 400 tonnista vuonna 1999 75 300 tonniin tutkimusajanjaksolla. Sen markkinaosuus kasvoi 29,6 prosentista vuonna 1999 37,7 prosenttiin. Suurin osa kyseisistä maista peräisin olevasta tuonnista oli lähtöisin Turkista. Koska Turkin ja Euroopan yhteisön yrityksillä on keskinäisiä yhteyksiä, on ilmennyt tiettyä markkinaintegraatiota, eli turkkilaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja yhteisön toimijat ovat harjoittaneet yritysten välistä kauppaa, mikä on osoituksena siitä, että päätös tuoda kyseisestä maasta ei liity ainoastaan hintaan. Tämän vahvistaa se, että Turkista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräinen hinta tutkimusajanjaksolla oli melkein 45 prosenttia korkeampi kuin Intiasta peräisin olevan tuotteen hinta ja 34 prosenttia korkeampi kuin Pakistanista peräisin olevan tuotteen hinta. Sen vuoksi on epätodennäköistä, että Turkista peräisin oleva tuonti rikkoi Intiasta peräisin olevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

(186) Muiden maiden yksittäiset markkinaosuudet ovat huomattavasti alhaisemmat eivätkä ylitä 3,9 prosenttia, ja siten on epätodennäköistä, että kyseisistä maista peräisin oleva tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa.

(187) Muista kuin Intiasta ja Pakistanista peräisin olevan tuonnin keskimääräinen hinta nousi 7,18 eurosta kilolta vuonna 1999 7,47 euroon kilolta vuonna 2001 ja laski hieman, 7,40 euroon kilolta tutkimusajanjakson aikana. Kuitenkin tutkimusajanjakson aikana kyseiset hinnat olivat noin 34 prosenttia korkeammat kuin Intiasta peräisin olevan tuonnin hinnat. Sen vuoksi muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin oleva tuonti ei aiheuttanut samanlaisia hintapaineita yhteisön tuotannonalalle kuin Intiasta peräisin oleva tuonti. Myös kyseisen ryhmän yksittäisten maiden markkinaosuus oli alle 4 prosenttia. Sen vuoksi päätellään, että muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin oleva tuonti ei rikkonut Intiasta peräisin olevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä.

c) *Kysynnän supistuminen*

(188) Väitettiin, että yhteisön tuotannonalan tuottamien vuodeliinavaatteiden kysyntä väheni määrällisesti, koska tuotannonala keskittyi markkinoiden ylempään hintaryhmään, jossa myyntiä tapahtui vähemmän. Kuten aiemmin on huomautettu, EU:n vuodeliinavaatteiden kokonaiskulutus ei laskenut vaan kasvoi tarkastelujaksolla. Useimmilla yhteisön tuottajilla on eri tuotantolinjat eri markkinalohkoille. Kalliimmilla merkeillä on suuremmat marginaalit, mutta niitä myydään ainoastaan hyvin vähän. Kapasiteetin käyttöasteen maksimoimiseksi ja kiinteiden tuotantokustannusten kattamiseksi yhteisön tuotannonala tarvitsee myös suuren määrän hinnaltaan alhaisen markkinalohkon myyntiä. Kysynnän ei ole osoitettu laskeneen kyseisellä lohkolla. Mainitulle lohkolle on toisaalta tullut lisääntyvässä määrin alhaiseen hintaan tuotuja tuotteita, mikä aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Koska kokonaiskulutus, joka ei ole rajoittunut vain tietylle markkinalohkolle, on kasvanut, ei voida katsoa, että tilanne yhteisössä kysynnän osalta rikkoo Intiasta peräisin olevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

d) *Yhteisön tuotannonalan tuonti*

(189) Väitettiin, että yhteisön tuotannonala toi puuvillantyyppisiä vuodeliinavaatteita Intiasta ja siten vaikutti vahingon syntymiseen. Kuitenkin ainoastaan yksi otokseen kuuluvista yhteisön tuottajista toi tosiasiallisesti vuodeliinavaatteita Intiasta tutkimusajanjaksolla, ja kyseisen tuonnin myynti muodosti ainoastaan pienen osan kyseisen tuottajan kokonaisliikevaihdosta

▼B

(noin 10 prosenttia). Sen vuoksi ei voida katsoa, että yhteisön tuotannonalan harjoittama Intiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti rikkoo Intiasta peräisin olevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välisen syy-yhteyden.

e) *Yhteisön tuotannonalan vientitulos*

(190) Otokseen kuuluvien yhteisön tuottajien vienti edusti ainoastaan noin 0,5:tä prosenttia niiden kokonaismyynnistä. Koska viennin osuus kokonaistoiminnasta oli vähäinen, se ei ole voinut vaikuttaa aiheutuneen vahingon syntymiseen.

f) *Yhteisön tuotannonalan tuottavuus*

(191) Tuottavuuden kehitys on eritelty tämän asetuksen vahinkoa koskevassa osassa. Koska tuottavuus kasvoi 6,8 tonnista työntekijää kohti vuonna 1999 7,2 tonniin työntekijää kohti tutkimusajanjaksolla eli 6 prosenttia, se ei ole voinut vaikuttaa aiheutuneen vahingon syntymiseen.

4. **Päätelmät**

(192) Intiasta peräisin olevan tuetun tuonnin markkinaosuus tutkimusajanjaksolla oli 7,2 prosenttia, joten tuonti oli huomattavaa. Tuonti tapahtui alhaiseen ja laskevaan hintaan ajanjaksolla, jolloin yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa, eli sen markkinaosuus, kapasiteetin käyttöaste, investoinnit, kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta vähenivät.

(193) Pakistanista peräisin oleva tuonti on myös todennäköisesti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tämä seikka ei kuitenkaan johda siihen päätelmään, että Intiasta peräisin olevan tuonnin aiheuttama vahinko tulisi merkityksettömäksi. Muita mahdollisia vahingon syitä eli muista maista kuin Intiasta ja Pakistanista tulevaa tuontia, kysynnän tilannetta, yhteisön tuotannonalan tuontia sekä vientitulosta ja tuottavuutta tarkasteltiin, mutta niiden ei todettu rikkovan Intiasta peräisin olevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä. Intiasta peräisin olevan viennin huomattava määrä ja erittäin alhaiset hinnat erikseen tarkasteltuina ovat riippumaton syy yhteisön tuotannonalalle aiheutuneelle vahingolle. Sen vuoksi mitkään muut mahdolliset vahingon syyt eivät kumoa sitä tosiseikkaa, että tuetun tuonnin ja merkittävän vahingon välillä on aito ja huomattava yhteys.

(194) Edellä esitetyn analyysin perusteella, jossa asianmukaisesti erotettiin kaikkien tiedossa olevien tekijöiden vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tuetun tuonnin vahingollisista vaikutuksista, päätellään, että Intiasta peräisin oleva tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisölle perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

G. **YHTEISÖN ETU**

1. **Yleisiä huomioita**

(195) Tutkittiin, olisiko vahingollista tukea koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista. Tätä varten tarkasteltiin perusasetuksen 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisten toimenpiteiden vaikutuksia kaikkiin tässä menettelyssä osallisina oleviin osapuoliin sekä toimenpiteiden käyttöönotosta luopumisen seurauksia.

2. **Yhteisön tuotannonala**

(196) Yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa. Se osoittautui elinkelpoiseksi tuotannonalaksi, joka pystyi kilpailemaan terveissä markkinaolosuhteissa. Yhteisön tuotannonalan

▼B

vahingollinen tilanne johtui siitä, että sillä oli vaikeuksia kilpailla alhaiseen hintaan tapahtuneen tuetun tuonnin kanssa. Vientituella tapahtuneen tuonnin aiheuttama paine pakotti myös useat yhteisön tuottajat lopettamaan puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuotannon.

(197) Katsotaan, että toimenpiteiden käyttöönotto palauttaisi markkinoille terveen kilpailun. Yhteisön tuotannonalan pitäisi sen jälkeen pystyä lisäämään myyntinsä määrää ja nostamaan hintaa, mikä kasvattaisi tuoton tasolle, jolla tuotantolaitoksiin investoinnin jatkaminen olisi perusteltua.

(198) Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, yhteisön tuotannonalan tilanne todennäköisesti heikkenee entisestään. Se ei kykenisi investoimaan uuteen tuotantokapasiteettiin eikä kilpailemaan tehokkaasti yhteisön ulkopuolelta tulevan tuonnin kanssa. Joidenkin yritysten olisi lopetettava tuotantonsa ja lomautettava työntekijänsä.

(199) Tästä syystä päätellään, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

3. **Tuojat ja käyttäjät**

(200) Valituksessa mainituille tuojille ja käyttäjille sekä tiedossa oleville järjestöille lähetettiin kyselylomake. Komissio vastaanotti ainoastaan yhden kyselylomakevastauksen yhdeltä etuyhteydettömältä tuojalta, joka toi tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön.

(201) Tarkasteltavana olevan Intiasta peräisin olevan tuotteen myynti edustaa vähemmän kuin 20 prosenttia yrityksen kokonaisliikevaihdosta. Yrityksen kokonaiskannattavuus on noin 10 prosenttia. Koska tietoja oli käytössä ainoastaan vähän, ei ollut mahdollista tarkastella ehdotettujen toimenpiteiden todennäköistä vaikutusta tuojiin ja käyttäjiin kokonaisuutena katsoen. Ottaen kuitenkin huomioon, että suunnitelmissa on ainoastaan kohtuullisia tulleja ja polkumyynti- tai tasoitustullit eivät koske monia maita, tasoitustullien käyttöönoton vaikutusta voidaan pitää vähäisenä.

(202) Komissio ei vastaanottanut kyselylomakevastauksia käyttäjiltä, mutta Ikea ja Foreign Trade Association esittivät joitakin väitteitä.

(203) Väitettiin, että yhteisön tuotannonala ei pystynyt kattamaan yhteisön koko vuodeliinavaatteiden kysyntää. On muistutettava mieliin, että toimenpiteiden tarkoitus ei ole estää tuontia yhteisöön vaan varmistaa, että tuonti ei tapahdu vahingolliseen tuettuun hintaan. Eri alkuperää oleva tuonti kattaa jatkossakin merkittävän osan yhteisön kysynnästä. Koska suunnitteilla on ainoastaan kohtuullisia tasoitustulleja ja polkumyynti- tai tasoitustullit eivät koske monia maita, tarjonnasta ei ole odotettavissa puutetta.

(204) Väitettiin, että vuodeliinavaatteiden halpatuonti on välttämätöntä loppukäyttäjille sekä ”laitoskäyttäjille”, kuten hotelleille, sairaaloille, jne., koska yhteisön tuottajat eivät tuota halvempia tuotteita. Tutkimuksessa kävi ilmi, että viisi otokseen kuuluvaa yhteisön tuottajaa tuotti yhä kyseisiä tuotteita. Ei ollut olemassa mitään teknistä syytä, jonka vuoksi kyseisten tuotteiden tuotantoa yhteisössä ei voitaisi lisätä. Koska suunnitteilla on ainoastaan kohtuullisia tasoitustulleja ja polkumyynti- tai tasoitustullit eivät koske monia maita, vaihtoehtoisia hankintalähteitä on edelleen käytettävissä.

4. **Yhteisön etua koskevat päätelmät**

(205) Edellä esitetyistä syistä päätellään, että ei ole yhteisön edun mukaisia pakottavia syitä, joiden perusteella tasoitustulleja ei pitäisi tässä tapauksessa ottaa käyttöön.

▼B

H. TASOITUSTOIMENPITEET

1. Vahingon korjaava taso

(206) Jotta tuettu tuonti ei aiheuttaisi lisää vahinkoa, katsotaan asianmukaiseksi hyväksyä tasoitustoimenpiteet.

(207) Tullien suuruutta määritettäessä otettiin huomioon todetut tukimarginaalit ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon korjaamiseksi tarvittavan tullin määrän.

(208) Ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan vuosina 1999—2000 saavuttama keskimääräinen kannattavuustaso, todettiin, että 6,5 prosentin voittomarginaalia liikevaihdosta voitaisiin pitää asianmukaisena vähimmäismääränä, jonka yhteisön tuotannonalan voitaisiin odottaa saavuttavan, jos vahingollista tuettua tuontia ei olisi. Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymien tuotteiden vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin mukauttamalla yhteisön tuotannonalan myyntihintaa tutkimusajanjakson tosiasiallisella tappiolla/voitolla sekä lisäämällä edellä mainittu voittomarginaali. Tästä vertailusta ilmenevät erot ilmaistiin prosentteina cif-kokonaistuontiarvosta.

2. Lopulliset toimenpiteet

(209) Koska vahingon poistava taso oli korkeampi kuin määritetyt tasoitusmarginaalit, lopullisten toimenpiteiden olisi perustuttava jälkimmäiseen. Koska yhteistyön kokonaistaso Intian osalta oli korkea (yli 90 prosenttia), kaikkien muiden yritysten jäännöstukimarginaali vahvistettiin korkeimman yksilöllisen marginaalin omaavan yrityksen tasolle eli 10,4 prosenttiin.

(210) Vahvistettiin, että kaksi otokseen kuuluvista yrityksistä, Texcellence Overseas ja Jindal Worldwide, ovat toisiinsa etuyhteydessä. Tutkimuksessa paljastui, että näillä yrityksillä on yhteisiä osakkeenomistajia. Kyseistä kahta yritystä olisi sen vuoksi pidettävä yhtenä kokonaisuutena tullin kantamista varten ja niihin olisi sovellettava samaa tasoitustullia. Molempien yritysten tarkasteltavana olevan tuotteen vientimääriä yhteisöön tutkimusajanjaksolla käytettiin asianmukaisen painotuksen varmistamiseksi. Kyseisen kahden yrityksen painotettu keskimääräinen tasoitustulli on 7,8 prosenttia.

(211) Tämän vuoksi sovelletaan seuraavia tulleja:

Yritys	Tulli
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai N. W. Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %
Texcellence Overseas, Mumbai, Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	10,4 %
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %

▼B

Yritys	Tulli
Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet yritykset	7,6 %
Kaikki muut	10,4 %

(212) Tässä asetuksessa vahvistetut yrityskohtaiset tasoitustullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten senhetkistä tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tulleja) yksinomaan tarkasteltavana olevasta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan luettuina erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(213) Kaikki näiden yrityskohtaisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esim. yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Tarvittaessa tätä asetusta muutetaan vastaavasti saattamalla ajan tasalle niiden yritysten luettelo, joihin sovelletaan yrityskohtaista tullia, sekä tämän asetuksen artiklaosan liitteessä mainittujen yritysten luettelo,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta peräisin olevien puhtaista puuvillakuiduista tai tekokuitujen tai pellavan kanssa siten, että pellava ei ole pääasiallinen kuitu, sekoitettujen, puuvillakuiduista valmistettujen, valkaistujen, värjättyjen tai painettujen vuodeliinavaatteiden, jotka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 6302 21 00 (Taric-koodi 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-koodi 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (Taric-koodi 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (Taric-koodi 6302 31 90 90) ja ex 6302 32 90 (Taric-koodi 6302 32 90 19), tuonnissa.

2. Seuraavien yritysten tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan tulleja seuraavasti:

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai	5,3 %	A488
N. W. Exports Limited, Mumbai	5,3 %	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %	A491
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %	A492
Texcellence Overseas, Mumbai	7,8 %	A493
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %	A494

▼B

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	10,4 %	8048
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %	A497

3. Liitteessä lueteltujen yritysten tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan 7,6 prosentin tullia (Taric-lisäkoodi A498).

4. Yritysten, joita ei ole määritelty 2 ja 3 kohdassa, tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan 10,4 prosentin tullia (Taric-lisäkoodi A999).

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Jos uusi intialainen vientiä harjoittava tuottaja toimittaa komissiolle riittävät tiedot siitä, että

— se ei ole vienyt yhteisöön 1 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tuotteita tutkimusajanjakson aikana (1 päivän lokakuuta 2001 ja 30 päivän syyskuuta 2002 välisenä aikana), ja

— se ei ole etuyhteydessä yhteenkään intialaiseen viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja tukien vastaisia toimenpiteitä, ja

— se on tosiasiallisesti vienyt asianomaisia tuotteita yhteisöön toimenpiteiden perustana olevan tutkimusajanjakson jälkeen tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tuotemäärän viemiseksi yhteisöön,

neuvosto voi muuttaa 1 artiklan 3 kohtaa yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksen perusteella, jonka tämä tekee neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan, lisäämällä kyseisen uuden vientiä harjoittavan tuottajan liitteessä olevaan luetteloon.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼B

LIITE

Ajit Impex	Mumbai
▼M1	
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼B	
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anunay Fab. Pvt. Ltd	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
▼M1	
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
▼B	
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
▼M1	
Balloons	New Delhi
▼B	
Beepee Enterprise	Mumbai
▼M1	
Bhairav India International	Ahmedabad
▼B	
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼M1	
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
▼B	
Gauranga Homefashions	Mumbai
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
▼M1	
Harimann International	Mumbai
▼B	
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Himalaya Overseas	New Delhi
Ibats	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Intex Exports	Mumbai
▼M1	
Kabra Brothers	Mumbai
▼B	
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Madhu Industries Ltd	Ahmedabad
Madhu International	Ahmedabad
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
▼M1	
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
▼B	
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Pacific Exports	Ahmedabad
Pattex Exports	Mumbai
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
▼M1	
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼B	
Prem Textiles	Indore
Punch Exporters	Mumbai

▼B

Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles	Indore
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad

▼M1

Sarah Exports	Mumbai

▼B

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shivani Exports	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai

▼M1

S.P.Impex	Indore

▼B

Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Sunny Made-ups	Mumbai
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai

▼M1

►C1 Synergy Lifestyles Pvt. Ltd ◄	Mumbai

▼B

Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai

▼M1

Texmart Import export	Ahmedabad

▼B

The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V&K Associates	Mumbai

▼M1

Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai

▼B

Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur